

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6 – ČERVEN – CENA 15 Kč

ANDĚLSKÁ SOCHA
MATOUŠE HOLÉHO

ANGLIČTINA O PRÁZDNINÁCH PRO DĚTI

13. - 17. ČERVENCE 2020 HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Cena: 2 500 Kč, pro sourozence 2 250 Kč.

Sleva 1 000 Kč na každé dítě z Hluboké nad Vltavou a okolí za podpory města Hluboká nad Vltavou.

Bohatý program - Program zajištěn za každého počasí uvnitř i venku. Tábor probíhá 8:00 – 16:00 (7:30 – 16:30).

Zábavné aktivity - Hry v angličtině, stopování v parku, koupání na Barborce, výlet do Zoo, tvořivá dílna, příprava překvapení pro rodiče a další činnosti.

Kvalifikované lektorky - Díky zkušeným lektorkám a sendvičové metodě bude mít vaše dítě chuť mluvit anglicky a zlepšit si i známku ve škole.

Lektorky: J. Matějková, A. Hejnová, P. Kůrková, Z. Raušerová.

Obědy a svačinky zajištěny - Čerstvé svačinky zajistíme a skvělé obědy nám vaří restaurace Solidní šance.

Přihlaste se na 607 724 625 nebo na www.jazz-com.cz

vzdělávací a jazykové centrum jazz-com, Hluboká nad Vltavou, K. Čapka 800

NOC KOSTELŮ

Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmu,

NOC

se snese... Slunce vychází
a člověk vyjde za svou práci.

řím. 2. kor. 4,13-14

12.06.20

Farnost Hluboká nad Vltavou zve na NOC KOSTELŮ 2020

Program :

18:00 - 18:05 Zahájení vyzváněním zvonů

18:05 - 18:35 Harfa v kostele

18:35 - 18:45 Znělka letošního ročníku

"Halleluiah"

18:45 - 20:00 sv. Jan Nepomucký a rod

Schwarzenbergů

Porozhlédnutí se po kostele

20:15 - 21:00 U nás na kůru - ukázka varhan a chrámového zpěvu

V průběhu celé Noci kostelů nabízíme :

+ tvořivou dílnu pro děti a mládež + zapálení svíce s osobní modlitbou u kříže

WWW.NOCKOSTELU.CZ

KAPELA GLOBUS

CHARITATIVNÍ KONCERT PRO
DOMÁCÍ HOSPIC SV. VERONIKY

5.6.2020 od 20:00

Náměstí Čsl. armády, Hluboká nad Vltavou

Přijďte zavzpomínat na Kryštofa
a podpořit dobrou věc.
Výtěžek bude věnován Domácímu hospici.

Sinfonie
agentura

V případě nepříznivého počasí se akce ruší.

Farnost Hluboká nad Vltavou vás zve na

PUTOVÁNÍ ZA SVĚTCI 2020

Druhá etapa

cyklo - cca 33 km

14. června

Sraz účastníků po
nedělní mši v 10:00 před
kostelem
sv. Jana Nepomuckého,
Hluboká nad Vltavou

Trasa :
Bezdrov
Češnovice
Zliv
Mydlovary
Zahájí
Olešník
Munice

4 Anděl sochaře Matouše Holého

8 Děti a strach v době Corony

10 Na oběd do jídelny

14 Fotografická zastavení

18 Munická kaplička dostala dárek

22 Úspěšná charitativní sbírka

23 Dětské letní tábory

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 6 – červen 2020. Ročník 51.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Tak se trochu rozvolňujeme a s koncem tuhé karantény se zaplaťpánbu otevřely nejdříve venkovní zahrádky a pak celé restaurace, bistra a kavárny. Už zase můžeme na oběd nebo kávu s někým nám milým. Je to božské!

I proto vám v červnovém čísle představujeme jednu dobrou jídelnu a její majitele. A tohle setkání ve mně probudilo staré vzpomínky. Které samozřejmě souvisí s jídlem, což v mém případě není nic nečekaného. Ráda vařím, ráda jím – a samozřejmě nejraději ve společnosti rodiny nebo přátel.

S jídlem máme přece spojenou spoustu příjemných okamžiků. Myslím si, že v tomhle oboru už jsem dostatečný pamětník. A staromilec. Mlíčňák v Budějovicích (čokoládové košíčky s našlehanou smetanou, jahody se šlehačkou nebo zmrzlinový dort mi kupoval dědeček). Lahůdky Rak naproti Baťovi a spousta báječných chlebičků... Školní jídelna (nechutný rýžový nákyp a bledý pudink zaručeně bez vanilky). Závodní jídelny (maso s rýží a Univerzální Hnědá Omáčka), rychlé stravování (smažený sýr s hranolkami a tatarka). Výlety do Prahy a Automat Koruna na Václaváku (guláš na stojáka). A trochu odpudivé a o to dobrodružnější nádražní restaurace (utopenec, žlutá limonáda a přepálené smažené brambůrky). To vše mělo svého času svou velkou poezii. Ne vždy byla kvalita jídel a prostředí tou nejlepší vizitkou socialistického zřízení. Za minulého režimu existovala přesná specifikace, která rozdělovala jednotlivé restaurace, hospody, ale i bufety a jídelny od výběrové a první až po čtvrtou cenovou skupinu. Společně tehdy patřily pod národní podnik nazvaný Restaurace a jídelny, ale RÁJ to mnohdy nebyl. Praxi hospodských a tehdejších kuchařů velmi výstižně popsal spisovatel Vladimír Páral v knize Profesionální žena. To, co se v pondělí prodávalo jako drahý biftek se týdnem přeměnou v pátek doprodalo jako masové rizoto s větší dávkou pepře a koření.

Vzpomínky spojené s jídlem v nás přetrvávají. Nikdy kupříkladu nezapomenu na slavnostní pocit, který jsem jako dítě zažívala, když mi číšník elegantním pohybem přelil polévku z nerezového koflíku na talíř. Nebo když na mě bafala kuchařka ve školní jídelně: Jsi hubená, tady máš navíc knedlík a přines mi ukázat krásný talíř!

Největší překvapení jsem zažila v závodní jídelně podniku Koh-i-noor jako –náctiletá. Náhle se tam zjevil můj někdejší taneční mistr z tanečních, krasavec a lamač dívčích srdcí, a naprosto nepochopitelně nepřišel ve fraku, ale v montérkách. Bylo to poprvé,

co mě nějaký pan Božský zklamal. Bohužel, nebylo to naposled.

Vděčnost mi přináší vzpomínka na vedoucí kuchařku jídelny pro zaměstnance v zahradnictví Voříškova Dvora v Budějovicích, kde jsem byla během střední školy na brigádě. Korpulentní paní, která v padesáti praštila práci s nudnými čísly v bance, a odešla šťavnatě vařit do závodní jídelny. A to tak, že by pětihvězdičkový hotel záviděl. Naučila mě toho v kuchyni za 14 dní víc, než se jiné kuchtíčky učí celý život.

Po revoluci jako by jídelny pro dospělé strážníky vymizely. Zvláště ty veřejné. Myslím, že je to škoda. Velká škoda.

Ceny v již zmíněném Automatu Koruna byly v šedesátých letech minulého století půvabné: Krupicová polévka 40 haléřů, knedlíky s omáčkou 2 koruny, tatarský chlebiček 85 haléřů, perníkový řez 50 haléřů a jedno malé černé pivo 40 haléřů. Nezapomeňme ale, že průměrný plat byl tehdy 1300 korun měsíčně.

Rozlehlý lidový bufet byl vybudován v roce 1931 podle projektu architekta Ladislava Machoně a zabíral plochu sedm set devadesát metrů čtverečních. Nabízel teplé i studené občerstvení včetně nápojů. Podle pamětníků se tu prodalo tři tisíce bramboráků denně. Hit byl tehdy i proslulý jahodový koktejl. Toho se vypilo až 1500 sklenic denně. Koruna fungovala celých 61 let.

A dokonce jsem našla odpověď na hádanku, která možná i vám někdy zavrtala hlavou.

Jak to bylo doopravdy s ruským vejcem? Víte, že pochutinka „Ruské vejce“ nemá s Ruskem nic společného? Vzniklo v padesátých letech na Václavském náměstí právě v legendárním Automatu Koruna. Říká se, že tehdejší provozní řešil nepříjemnou situaci s plesnivou červenou řepou, zapáchajícími sledi a vejci s propadlou skladovací lhůtou. Donutil šefkuchaře, aby odpadky nakrájel, smíchal s bramborovým salátem, přihodil vejce natvrdo a celé to polil lžící majonézy.

Aby to tehdejšími komunistickým schvalovacím řízením prošlo bez problému, nazval novou směs „ruské“ vejce. Zanedlouho se rozšířilo po celém Československu a pochutnávaly si na něm i sovětské vládní delegace.

Tak to vidíte. Svět chce být klamán...

Zkrátka, kdo někdy v životě nejedl rohlík a vlašák z papíru, netuší o české gastronomii vlastně vůbec nic.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům,

kterí v měsíci červnu 2020 oslaví významná výročí

Anna Mrázková	Hluboká	95 let
Anna Nohavová	Hluboká	93 let
Anna Jirsová	Hluboká	90 let
Anna Vávrová	Hluboká	85 let
Věra Vališová	Hluboká	85 let
Milena Urbanová	Hluboká	80 let
Marie Bortlová	Hluboká	80 let
Libuše Pravdová	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem hodně zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Martin Schwager	Hluboká
Anna Kainzingerová	Hluboká

Opustili nás

Anna Hajsová	Hluboká
Jan Frdlík	Hluboká
Marta Blechová	Kostelec
Vladimír Kubát	Hluboká
Marie Jannová	Hluboká
Pavel Čížek	Hluboká

Poznámka

Občané – jubilanti, kteří si nepřejí být uvedeni ve společenské rubrice Hlubockého zpravodaje, ať toto přání oznámí s nejméně měsíčním předstihem v kanceláři místní matriky.

Anděl

/MATOUŠE HOLÉHO/

Výtvarník je vždycky podezřelý. Zatímco malíř, sochař, spisovatel, básník něco stvoří, my ostatní jsme tady od toho, abychom vysvětlili, co tím chtěl říct, a dali mu najevo, jestli se nám to líbí, nebo ne.

V české kotlině to bývá i tak, že zatímco schopný zedník nebo instalatér je chválen za množství odvedené práce, v případě umělců je tomu jinak. Každý je s podezíráním pozorován, zda nemá zakázek příliš, a zda si tedy příliš nevydělá či se příliš neprosloví. A i kdyby se jmenoval Michelangelo a tesal do kararského mramoru, investoři prozřetelně neosloví geniálního

sochaře, ale zadají zakázku levnějšímu výrobcí plastových trpaslíků. Výše cen za umělecká díla se s opovržením přetřásají v pohostinství, ale pokud se naskytne příležitost, i kritici se rádi blýsknou známostí s umělcem.

Berte náš mírně depresivní rozhovor jako vážný pokus o zamyšlení nad průměrností a uměleckými počiny a jejich významem pro lidskou společnost.

Matouš Holý má talent a naštěstí i chlapeckou sílu k realizaci svých neotřelých uměleckých inspirací.

Vypadá to, že rád zakotvil v jižních Čechách a že se mu dobře po sousedsku žije a pracuje v Bavorovicích. Spolu se svým švagrem Michalem tvoří výtvarně řemeslný tým.

Počítejte s tím, že až u kostela na Hluboké povstane jeho Anděl, budete zasaženi. K Andělovi budete vzhlížet, nejen proto, že je to velká socha. Budí respekt a zvedne vám zrak směrem vzhůru. Ano tam, k nebi, které nás přesahuje a občas z důvodů, které neznáme, a už vůbec je nemůžeme ovlivnit, změní naše upachtěné životy. Někdy k lepšímu, někdy k horšímu.

Mám pocit, že Anděl přišel na Hlubokou ve správnou dobu.

Matouši, vím, že rozhovory nemilujete. Ale co vám zbývá, když už tvoříte věci, které budí pozornost. A když vás osloví časopis formátu Hlubocký zpravodaj.

Nemám výraz slušňáka a hubu mám docela prořízlou, nerad bych o tu image přišel...

To je dobře, že situaci berete s humorem. Jste radši, když za vás promlouvají vaše sochy?

Pravda je, že se nerad veřejně prezentuji. Má to víc důvodů, těžko je pojmenovat.

Když jsem dodělával bustu prezidenta Masaryka, měl jsem tu smůlu, že jihočeská rádia a noviny o tom jaksi z pilnosti chvíli mluvili a psali. Proto mě překvapila reakce některých lidí z mého okolí. Mě osobně nedělá pozornost druhých dobře, jsem raději zavřený na statku v ateliéru.

Rub a líc „dělání“ umění je vůbec hodně kontrastní. Když jsme instalovali kameny v parku pod Parkhotelem, po kolena zaboření v tom kapřinci, žabinci a bahně, opravdu dřina, nebylo nic jednoduchého manipulovat s tím těžkým menhirem... kolemjdoucí na vás zevlují a se zájmem fotí. Tuhle stranu mince nemám rád.

Ale hodně záleží na tom, čemu se věnujete, co tvoříte. Třeba sochař Jan Kutálek, můj oblíbenec, keramik, dělal vodníky, čertíky, plivníky. Měl výhodu, že byl výtvarně milej, přátelskej. Kdybych takovej byl, kdybych měl to milé výtvarné vyjádření, tak bych pro město udělal milého přátelského andílka. Dětem by se líbil...

Ale udělat přísného chasníka, co nekouká vůbec dobře, protože si myslí svoje, tak to je trochu jiný případ... Když cestujeme, hodně si všímám, jak to dělají jinde. Jdete po Barceloně, a tam si dovolí ty věci, jednotlivé zápisy doby, výtvarné styly, velice odvážné, od surrealismu

až po naivismus, nechat prolnout pospolu – těm městům to dává obrovský nadhled... U nás nic. Výtvarné instituce ani výtvarné směry spolu moc nekomunikují. Vlastně vůbec. Každý si hraje na svém písečku.

Jste výtvarník, sochař, designer, vaše velice rozmanitá díla najdeme nejen v Čechách, ale po celém světě. Práce a inspirace máte tolik, že se zřejmě do konce života nudit nebudete. Novinářka mého optimistického lokálního typu se ovšem musí zeptat: Jaká vaše práce je u nás na Hlubocku nejznámější? A vy byste měl, jako napůl Hlubočák a napůl Bavorovičák, nadšeně odpovědět: Přece obří vajíčka pro velikonoční stezku. Kaplička u Bavorovic. A co nejdřív to bude Anděl u hlubockého kostela.

Vejde... to byl takový legrační nápad, jak donutit děti chodit ven. Pokud hned na jaře celá rodina vyjde na procházku a obejde okruh městem a okolní přírodou, protože hledají vejce, připadá mi to jako dobrá věc. Není to žádné velké umění, ale děti baví...

Kapličku u Bavorovic mi zadali místní myslivci a šli do toho s odvahou, chtěli, aby byla jiná, moderní... a taková je. Moc se mi na nich líbilo, že byli odvážní a nebáli se zápisu moderní doby.

Ani letošní karanténa nezastavila rodiny, které velikonoční vajíčka hledaly. Skvěle také je, že k malování na obří vejce se dostanou nejen zkušení výtvarníci, ale i „obyčejní“ lidé a děti, a daří se jim originální kousky. Další vaší místní realizací jsou kameny u Munického rybníka. Tam si lidi chodí dobíjet energii.

Nádherné místo, chodí tam starší lidé, pejskaři to tam mají rádi... jediné, co mi přijde líto, že občas přijdou ti „jiní“ a co uzvednou, to nám nahážou do Muňáku. Nedá se to moc řešit a nevíme si s tím rady. Vejce jsou taky častým cílem vandalů... názory na vejce jsou opět rozděleny na dvě poloviny. Rodinám s dětmi se to líbí, a druzí je považují za zbytečné. A tak už to bývá. Já se přiznám, že se trochu bojím dělat věci, které jsou zranitelné a nejdou do soukromých sbírek nebo někam do chráněných prostorů. Těm prostě občas jde o život...

Zřejmě i díky téhle obavě tvoříte pro veřejný prostor věci více odolné... A jejich tvary přímo oslovují kolemjdoucí a říkají: pojď, usedni, ulehni, odpočiň...

Roky se věnuju městským mobiliářům, navrhuju víceméně věci do parků, městských exteriérů. Zkušenosti s materiály jako dřevo a kov už nás poučily, že města později mají problémy s jejich údržbou, vandalismem, krádežemi... S architektky jsme přišli na to, že když budeme dělat těžké a velké věci, nikdo je neodnese, protože tam, kam je umístíme, díky

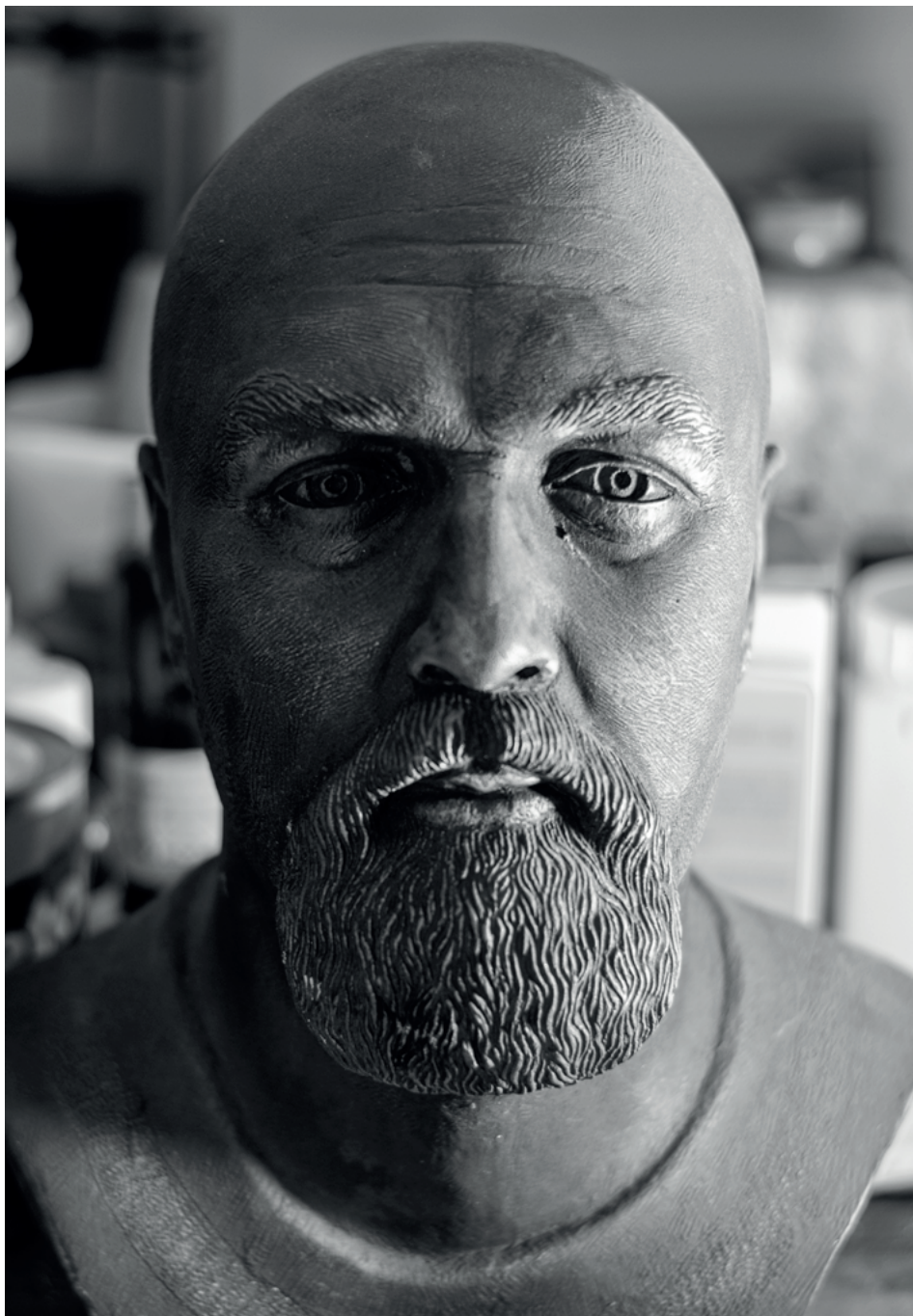
svému odolnému provedení zkrátka zůstanou. Většinou navrhuji prvky řady Organic, podobou příjemné, něžné, oblé, organické tvarem, materiálem. Organika v lidech nevyvolává chuť ničit, devastovat – máme to vyzkoušené, skutečně to funguje.

Jsmo přesvědčeni, že výchova k estetice by měla začít už u dětí útlého věku. Čím dřív tím líp. Děti netuší, že tohle je „umění“. Ale vnímají venkovní sezení z tvarů elips, rotací jako příjemná, inspirují ke hře. Tvary vybízejí k pohybu, válení, můžou se okolo honit, procvičovat přelézání a podlézání... Nejsou nebezpečné, nezraní se o ně. Proto mě tyhle věci baví. Teď připravujeme dvě velká hřiště pro děti, tam právě chceme ukázat, o č jde. Jde to i jinak, než aby město nebo školka koupili nějakou tu skládačku v hobbymarketu. Prostě zkušenosti s prolézačkami, kde jsou řetězy, železa, nekvalitní

dřevo, nejsou dobré – stačí chvilka nepozornosti a už jsou zraněné prstíčky, kotníčky... Proto ty oblé organické tvary a beton – už to není ten stavební beton, studený, šedivý a drsný – on je dnes úplně jiný. Dá se nádherně pigmentovat ve velké škále barev. Dá se s ním pracovat opravdu jako se sochou. Odlijeme ho do formy jakéhokoli tvaru, docílíme dokonale hladký povrch, vysoký lesk. Výhoda je, že města pak mají s mobiliářem mnohem méně práce a starostí, je originální a nikdo ho neponičí, neodnese.

Dá se říct, že na to města víc slyší?

Ano, teď už ano. Mladí architekti, kteří vycházejí ze škol, se nebojí, mají rádi nové materiály, beton si oblíbili, rádi ho kombinují s masivním železem, a to je dobré. Každý to samozřejmě vnímá jinak, ale my věříme, že estetika v tom je obsažená, a když si děti zvyknou už v dětství,

že lavička nemusí být jen hrubý beton se dvěma prkny, otevře se jim svět fantazie a někde uvnitř zůstane.

Samozřejmě záleží na zastupitelstvech měst, na lidech, kteří obec nebo město tvoří, jaká je tam komunita, atmosféra a vztah k veřejnému prostoru, jak je to zajímavé. Připadá mi, že tím, že sochařina vyšla ven, už ve venkovním prostoru nejsou jen sochy, plastiky a busty v parku, ale užitečný materiál, který je určen k blízkému dotýkání a vzájemnému použití a soužití, že se něco změnilo.

Hluboká je docela pokroková, a sochy zve do svých veřejných prostor. Získáváte i vy zpětnou vazbu od lokalit, kde máte vaše věci umístěné?

Mně se na Hluboké moc líbila socha s „pindíkem“, původně stála u kostela, ale byla vykázána tak trochu do vyhnanství. Socha, která naváže kontakt s kolemjdoucími, je dobrá socha. Právě to si tvůrce přejí.

Navrhuji pro Bellitalia, je to největší firma na výrobu venkovního městského mobiliáře. Výhoda je, že svůj sortiment nabízejí do celého světa, až do Kataru, Arábie... Takže se ty věci dostanou hodně daleko. Právě náš materiál v teplých oblastech lidem vyhovuje v tom, že přes den akumuluje teplo a o půlnoci se na něm dát nádherně sedět, povalovat a hrát se.

Určitě vnímám, jak se umění v městech daří, jaký vztah k němu mají lidé. Malaga, Řím, Miláno, různá městská prostředí jsou oživená uměleckými prvky, ta města jsou mnohem odvážnější a vstřícnější. Což je lepší než zastupitelstva některých českých měst, která ustrnula v touze vybavit parky typickou lavičkou ze 70 let s odpadkovým košem vedle.

Přemýšlíte z hlediska své profese třeba o Hluboké?

Přemyslím, samozřejmě. Nebo slyším, co říkají lidi, kteří sem přijíždí. První vjem návštěvníků města cestou od parkoviště směrem k zámku je celá léta stejně rozpačitý.

Baví mě města, která mají výtvarně sjednocené třeba jen detaily, právě lavičky, odpadkové koše, městskou zeleň... Najít něco pro město typické, aby to mělo svůj výraz, aby to bylo příjemné místním a všiml si toho i turista, až zase přijedou. My tady kolem sebe máme schwarzenberský kámen a cihlu, opakující se na původních domech, bylo by hezké ty prvky využívat do pokračování myšlenky města Hluboká.

Pro mě veřejný prostor měst znamená vřídlost, bezpečí, inspiraci, možnost zastavení... Aby si lidi měli na co sednout, příjemnou lavičku, kde si umýt ruce, napít se. Důležitá jsou definovaná místa ve městě, náměstí, nádraží, obchodní, kulturní část města...

Vezměte si třeba u nás cestu k zámku. Vede do příkrého kopce, a cestou potkáte jedinou lavičku. A odpadkový koš čeká až nahoře. Takže slušný člověk, který nechce odhodit papír od nanuku, ho nese v ruce celou cestu, a babičky a dědečkové ten kopec na jeden zátah prostě neudýchají.

Nechybí na Hluboké náhodou socha Schwarzenberga?

Já myslím, že ano, chybí. Ale i v tomto případě by muselo dojít k diskusi mezi občany a už teď tuším, že by to vyvolalo velmi bouřlivé reakce. Jak s umístěním, tak výtvarným výrazem. Samozřejmě si myslím, že socha jako pocta rodu Schwarzenbergů by tady měla být a už se o tom před časem mluvilo.

Jak dokážete vymodelovat bustu člověka, že si je tolik podobný? Protože podoby prezidentů Beneše, Masaryka, které jste tvořil, jsou skutečně dokonalé. A živé jste je potkat nemohl.

Vždycky se musí vypíchnout to podstatné. Nasadíte si na stojan základní hlavu, úplně neutrální tvar. Zachytíte základní anatomii hlavy. Zaměříte se na hlavní detaily. K tomu potřebujete hodně fotek, abyste zachytili podobu. Zepředu, z boku, zezadu, jak se usmívá, jak je vážný, grimasy, čím víc fotografií, tím líp pro vás.

Pak je potřeba odměřovat základní věci. Každý člověk je stavěný jinak. Dodržet velikosti uší, tvar nosu, vzdálenost očí. Nejsme dokonalí, potřebujete i nějakou karikaturu, abyste výraz obličeje oživil. Každý z nás má na sobě nějaký fór, jsme nedokonalí, půlku obličeje jinou než tu druhou má každý z nás.

Zrovna teď budu dělat bustu pradědečka, zakladatele jedné rodinné firmy z Budějovic. A vnuk, který tu práci zadává, si velice váží bratru

Čapků. Obdivuje zjednodušenou podobu, kterými je vystihl sochař profesor Preclík. Já Čapky taky miluju. Preclík v naprosto geniálně jednoduché masce obličeje načrtl přesně to, co z ní nezaměnitelně udělalo známý obličej Josefa Čapka. Jenom brýle, nos a rty... a stačí to.

A proto je mnohem lepší modelovat hlavu tak, že sice udržíte základní anatomii hlavy toho člověka, ale potom jdete do karikatury – vytáhnete to, co z toho člověka vyzařuje. Na každém obličeji prostě zaujme určitý charakteristický rys, a ten je podstatný.

Mně třeba z hlubockých postav historie zaujala rodina loutkářů Kopeckých.

Jak se výtvarník mění v proudy času? Jste precizní realista dokonalých podob lidí a zvířat, ale nevádí vám stříhnout si návrhy nábytku ve stylu kubismu, vázy, svítidla, navrhnete interiéry restaurací, věnoval jste se keramice a výrobě kachlových kamen, nebo stvoříte kulisy pro scénu z filmů...

Máte období, která přináší různé změny, ve světě, ve vás, atmosféra klidu, radosti, nebo napětí, nepohody, a vy reagujete na tu vlnu... Jinak tvoříte ve dvaceti, třiceti, jinak když stárnete. Kumšt by měl být vyjádřením sama sebe.

Proto se mi špatně mluví o kumštu u nás doma v Čechách. Proto mám tendence se zavřít ve svém, a nic veřejného neřešit. Proto mi dělá dobře „vesnický“ ráz života v Bavorovicích. Tady si ještě pomáháme, já sousedovi, soused mně, ta pospolitost je velká, a toho si cením. Ve chvíli, kdy už je město, kde bydlíte, větší, plné lidí, kteří si sice v místě postaví dům, ale odjíždějí pracovat mimo, nežijí ducha místního společenství, nežijí pospolitě. A už to není ono.

Takže zaplaťpánbůh za zázemí v Bavorovicích.

Mrzí mě, kam jsme se od revoluce dostali, kam až upadá morálka a toleruje se lhaní a pokřivené charaktery ve veřejném politickém prostoru. To mi vadí. Já se nestydím za to, že jsem příznivec Václava Havla.

A váš Anděl? Proč přichází na Hlubokou?

Město si přálo sochu, a mě napadla postava anděla. S tím, že ho budu dělat podle svého. Neudělal jsem barokního andělíčka s holou prdelkou, ani amorka s šípy. Já v dnešní době nevidím nic veselého, usměvavého. Samozřejmě o něm přemyslím. Anděl, co je to za bytost? Každý si anděla představuje podle sebe. Hodnej, milej. Anebo přísněj, rozlobenej. Andělé byli zobrazováni nejenom jako hodné bytosti, archanděl třímá v ruce plamenný meč, trestá hříšníky. Mám pocit, že si možná nezasloužíme hodné anděly...

Chápu, my lidi bychom radši hodné vlasaté boubelaté andílky, pánové by si nejspíš přáli, aby měli postavu krásných dívek. Ale já jsem to tak necítil. Anděl podle mé představy stojí ve stínu kostela, a nebude se vstřícně dívat přicházejícím lidem do očí. On se nepotřebuje na nás dívat. Obrácený ke kostelu má o nás pochybnosti. Velké pohybnosti.

Anděl pro Hlubokou, to je moje představa andělské bytosti a toho, co si o nás v dnešních dobách myslí.

Navíc se projevilo kouzlo nechtěného, můj anděl je zahalený a má zastřenou i tvář, takže doba roušková se v mé tvorbě projevila ještě ve chvíli, kdy nikdo z nás neměl tušení, že přijde.

Ani se Andělovi nedivím, že si zahalil tvář. Možná chce skrýt své emoce. Musím přiznat, že od chvíle, kdy jsem se na vašeho Anděla poprvé podívala – a on se nepodíval na mně, tak na něj myslím.

Ve skicách, v modelech v dílně, mám množství různých andělských předloh. A není to můj první realizovaný anděl. Nakonec jsem přijal tuhle možnost, ano, udělám reálnou podobu, ale tu realitu zahalím látkou. Chtěl jsem původně dokonce udělat Anděla bez křídel. Ale to by mu asi opravdu chybělo něco podstatného, co od Anděla očekáváme... Šlo mi také o vyjádření pohybu, vzletu, a to bylo náročné. To není stojící Anděl. To je zobrazení okamžiku, kdy postava Anděla chce opustit místo, na kterém stojí...

Draperie, která Anděla zahaluje, působí jako lehký průsvitný závoj. Materiál sochy je vyleštěný tak, že imituje průhlednost látky, pod zahalením tak prosvítá výraz obličeje. Celá postava je v náklonu, připravená vzlétnout. Ta bytost v nás vyvolává otázky, snažíme se rozluštit výraz obličeje. Je to nedůvěřivost? Přísnost? Smutek? Znechucení? Kolemjdoucí si může představovat cokoli, co chce sám. Každý si může najít svou představu a uvěřit svému pohledu a svému pocitu. Nikdo z nás netuší, jak vlastně anděl vypadá. Vy to snad víte?

Anděl je bytost éterická. Ovšem socha, kterou jste zhmotnil, váží o něco víc... Budí respekt.

Anděla jsem nejdřív celého modeloval ze sádry, následovala laminátová kaučuková forma a odlití sochy. Opravdu něco váží, musel jsem odkrýt podlahu v dílně a vybetonovat pod ní tlustý betonový sokl. K upevnění figury je potřeba základový železobetonový blok. Manipulovat s ní budeme jeřábem.

Anděla ponese dostatečný třítunový základ, dvacítká beton, v něm upevněné chemické kotvy pro těžké kotvení v závitových šroubech, aby udržely váhu figury v pozici hmoty vržené do prostoru. Křídla mají velké rozpětí a jsou modelovaná z plátů svařované oceli, ošetřené modrou skalicí, aby získala patinu. Ta křídla také hodně váží.

Těším se, až na Andělovi ještě zapracuje zub

času. Až železa trochu oprší, a patinu, kterou jsem jim dal já, si dotvoří sama příroda.

Tak tedy uvítejme Anděla už brzy na Hluboké. A přejme si, abychom nakonec my i on zjistili, že tenhle svět není tak špatný, a že my lidé se umíme chovat lidsky, v tom dobrém slova smyslu. Snad se pak Anděl někdy v budoucnu na nás usměje.

Matouš Holý má genetickou výbavu namíchanou tak, že se zřejmě nemohl vydat jiným než uměleckým směrem, je ze starého výtvarnického rodu. Otec Milan Holý malíř, surrealista, profesor Hollaru, a dědeček akademický malíř Ivan Bednář, též velký bohém.

DĚTI V DOBĚ CORONY

Je pravda, že během akutního nebezpečí koronaviru se obavy o zdraví týkaly hlavně seniorů, nemocných a jinak ohrožených lidí. Doba, která nás všechny vyvedla z míry, má ale samozřejmě vliv i na děti a dospívající. Přisun katastrofických informací s přehledem vydrží silné povahy, dospělí většinou dokážou správně filtrovat informace, ale někdy pod vlivem vlastních starostí zapomínají všimnout si projevů dětských strachů. Nevzdělali jsme děti příliš? Jak si zvykly na to, že místo lidských obličejů kolem sebe vidí obličej roušek a tedy bez úsměvů? Využili jsme volně šířeného materiálu katedry psychologie Masarykovy univerzity, autorky Bc. Jany Fikrlové a Bc. Terezy Kaškové, abyste mohli své děti či vnoučata uklidnit a ze situace získat poučení. A možná i zlepšení vzájemných vztahů.

„Dejte svému dítěti pocit jistoty a bezpečí. Důvěřujte mu, že strach překoná. Čím jistější se dítě bude cítit, tím více bude důvěřovat vlastním schopnostem. Je třeba brát dětské strachy vážně – ani je nepodceňovat, ani příliš nedramatizovat. Důležité je aktivně dítěti naslouchat, projevit spoluúčast a porozumění. A hlavně neřešit problém za dítě. Strach přichází rychle, ale někdy odchází pomalu. Nelze jej překonat ze dne na den. Každé dítě má své vlastní tempo, své vlastní postupy.“

Jan-Uwe Rogge, citát z knihy Dětské strachy a úzkosti

Mimořádná opatření a samotná epidemie jednou skončí. To bohužel neznamená, že spolu s tím zmizí i všechny dětské strachy. Náročnou situaci budou některé děti déle zpracovávat a je možné, že je strach z epidemie sám od sebe neopustí. To se stává i za méně dramatických okolností – např. když dítě vidí příšeru ve filmu. Po dlouhé epidemii a přísných opatřeních se děti mohou bát nastoupit do MHD, jít někam, kde je hodně lidí, začít se vyhybat nahlazeným lidem nebo si úzkostně pořád dokola mýt ruce.

Neříkejte dítěti, že už mu venku nic nehrozí. Dítě by se mohlo cítit zrazené a osamocené se strachem, který je pro něj velmi reálný. Věty jako „Nemusíš mít strach!“ nebo „Vždyť to všechno není tak zlé!“ dítěti nepomáhají, naopak v něm můžou vyvolávat pocit bezmocnosti.

„Musíme poslouchat hygieniky a doktory, kteří jsou tu od toho, aby nám řekli, co bezpečné je a co není. A teď nám říkají, že jít ven, do školy nebo ke kamarádům bezpečné je, tak je budeme poslouchat. Stejně jako jsme je poslechli, když nám říkali, že to bezpečné není.“

Např. když nechce nastoupit do MHD, brání mu v tom strach, nikoli neposlušnost.

Dítěti strach nevyvracejte a nebagatelizujte ho.

Řekněte mu, že jeho strach chápete, protože v době epidemie jsme opravdu museli být hodně opatrní.

KLIDNÝ RODIČ - KLIDNÉ DÍTĚ

Pro dítě představujete vzor.

I při překonávání strachu.

Jestliže budete sami vyjadřovat velké obavy z čistoty v městské dopravě, velice pravděpodobně se bude bát i dítě. Veřejné prostory mohou být znečištěné, ale dítě se v nich musí umět pohybovat bez strachu z nemoci.

Je ale přirozené, že si po skončení pandemie budeme chvíli zvykat na to, že bezprostřední ohrožení pominulo. Všichni se budeme muset postupně učit běžnému fungování. Dítěti můžete říct: „I pro mě je to trochu zvláštní, jít teď bez obav ven. Ale víme, že už můžeme, tak se musíme naučit dělat to, co dřív. Ze začátku budeme asi trochu opatrnější, ale postupně si budeme zvykat, že už se nemusíme bát.“

Pomozte dítěti si strachu všimnout a najít cestu, jak ho vyřešit.

Žít v neustálé úzkosti a strachu je pro tělo zátěž. Můžete dítěti říct: „Takže až nastoupíš do autobusu, možná se trochu lekneš. Vzpomeň si, že jsme si říkali, že se to stát může. Najdi si v tu chvíli místo, které ti bude připadat čistší než ostatní, nebo se chytni jednou rukou tyče a tu si umyješ, až přijdeš domů

nebo do školy. Tak zůstaneš v čistotě. A v batůžku budeš mít jako poslední záchranu desinfekční gel, používej ho ale jen tehdy, když to bude opravdu potřeba – třeba když se nebudeš moct nikde poblíž umýt.“

S dítětem se domluvte, aby případnou desinfekci opravdu používalo jen ve stavu nejvyšší potřeby, aby si dítě nenavyklo ošetřovat ruce příliš často a nestala se z toho obsese.

S dítětem o strachu mluvíte, neodvádějte od něj pozornost.

Nastane čas, kdy se bude muset se strachem poprat a vy byste mu měli dělat průvodce. Když si vyděšené dítě např. nechce hrát s kamarádem, který kýchá, můžete se jej zeptat: „Ty se bojíš, že má ten ošklivý koronavirus, vid? Ale já si myslím, že ho spíš lechtá v nose, nebo má rýmu. Hrát si s ním klidně můžeš, ale raději mu řekneme, ať kýchá do kapesníku, ano?“

Pojmenování strachu může dítěti pomoci zorientovat se v tom, co vlastně cítí, a vy mu můžete ukázat, jak se s tím vypořádat. Účinnější než pocity potlačovat, je snažit se jim nevyhýbat. Je potřeba tyto pocity normalizovat a zpracovat je.

Poskytněte dítěti konkrétní řešení.

Dítě by mělo vědět, že se nemoc projevuje odlišně u různých lidí a pro děti je většinou nejméně nebezpečná. Chytit tuto nemoc u většiny lidí, a zvlášť u dětí, neznamená ohrožení života. Záleží také na tom, jak zdravý člověk je, takže se dítě ochrání tím, když si bude dál mýt ruce před jídlem a když přijde z venku. Tělu prospívají i vitamíny, které mu pomáhají chránit se před nemocemi.

Je také potřeba dítěti vysvětlit, že tenhle COVID-19 je mutací jinak zcela běžných a méně nebezpečných koronavirů. Je totiž možné, že o těch méně závažných někdy uslyší a mohlo by se vyděsit, kdyby nevědělo, že se od COVID-19 liší. Můžete mu říct: „Koronavirů je na světě několik druhů a většina z nich způsobuje jen běžné otravné problémy jako třeba rýmu na podzim a na jaře. Koronaviry někdy potrápí i pejsky a kočky, ale pan veterinář si s nimi umí poradit. Je ale malá skupinka koronavirů, které zlobí a chovají se jinak než ty ostatní. A takový u nás teď byl. Tenhle nebezpečnější koronavirus se jmenuje COVID-19. Žádnou rýmu nám nezpůsobuje, spíš máme horečku a hodně špatně se nám dýchá. A nakazit se jím mohou jenom lidé, zvířátka ne. Takže pokud dostaneš rýmu a někde uslyšíš, že ji způsobuje koronavirus, tak to není ten nebezpečný, před kterým jsme se schovávali.“

Nevyhýbejte se běžným projevům nemoci.

Je běžné, že člověk během dne smrká – např. při přechodu ze zimy do tepla. Dítěti můžete pomoci v přijetí jednorázového smrkání jako normálního např. tím, že řeknete: „Taky se tvému nosíku chce vysmrkat, když přijdeme zvenku do tepla?“

Událost epidemie s dítětem zarámujte.

Měli byste jí dát pevné hranice v čase – např. můžete s dítětem v kalendáři zaznačit, kdy přišla nemoc do Česka, a pak hlavně označit den, kdy se oficiálně vyhlásilo, že jsou všichni vyléčení, epidemie je v Česku u konce a už nám nehrozí takové nebezpečí. Dítěti netvrdte, že se nemoc už nikdy nevrátí, ale ujistěte ho, že hygienici výskyt nemoci sledují. V případě nebezpečí nám dají hygienici a lékaři vědět. A maminka s tatínkem pak dohlédnou na to, že se dítě bude chovat tak, aby bylo v bezpečí.

Zaveďte režim jako před epidemií.

Pomozte dětem dostat se zpět do běžného režimu skrze něco, co mají rády – např. volnočasové aktivity. Začněte s nimi opět chodit do kroužků. Pokud je činnost baví, zvedne jim náladu. Příznaky COVID-19 se mohou překrývat s příznaky jiných nemocí nebo problémů (např. astma). Pokud má dítě běžně horečky nebo dýchací problémy, ujistěte ho, že to s COVID-19 pravděpodobně nesouvisí.

Dítě na situaci, která v něm vyvolává strach, můžete připravit.

I v bezpečném prostředí doma prostřednictvím hry. Můžete si doma sehrát scénku s několika postavkami (třeba plyšáky, které dítě pomůže vybrat a přidělit jim role). Do scénky můžete zařadit pana hygienika, který provede různá měření a prohlásí, že teď se venku koronavirus nešíří. Dovolí nám tedy už vycházet ven, jezdit MHD, chodit do školy i na návštěvy. Doporučí ale, abychom nezapomínali na základní návyky, které jsme se naučili - jako mytí rukou, jezení ovoce a zeleniny, zdravý pohyb - protože ty jsou pro naše zdraví dobré v jakékoli době. Pak můžete s dítětem sehrát, jak by se naše postavky (představující rodiče a dítě) chovaly třeba při cestě v MHD. Pokud by dítě nechtělo, aby jeho postavka do MHD nastoupila, můžete mu připomenout, že pan hygienik, který koronaviru rozumí, už to dovolil, protože nám nějaké větší nebezpečí nehrozí. V rámci scénky si můžete také připomenout, že v MHD se můžeme teď už všeho přidržit, ale např. se neopíráme obličejem o okno a doma si umyjeme ruce.

Mluvte s dítětem.

Mluvte s dítětem o současném dění, ale tak, abyste ho uklidnili. Dítě by mělo vědět, že onemocnění má většinou, a zvláště u dětí a jejich rodičů, velmi mírný průběh. Často je lidem i lépe než při chřipce. A že z nemoci máme takový strach a snažíme se jí vyhnout hlavně proto, že ji ještě moc neznáme. A pro starší lidi a pro lidi ještě s jinou nemocí může být nebezpečná, tak musíme být opatrnější, abychom je nenakazili. Jakmile se začne situace zlepšovat, řekněte to i svým dětem - např. že se začaly snižovat počty nově nakažených a lidi se uzdravují; že už se otevřela škola i kina, protože už bude zase bezpečno jako předtím, než sem nemoc přišla.

Bude dobré, když dětem s jejich úzkostmi pomůžete vy sami.

Pokud by se v řádu několika týdnů problémy dítěte nezlepšily a vy už si nevěděli rady, můžete se obrátit na psychologa, který vám dá tipy, jak postupovat dál. Podle jeho rad pak můžete s dítětem dál pracovat sami. Pokud to budete vy, kdo dítěti účinně pomůžete, bude to pro dítě a váš vztah s ním nejlepší, proto je dobré se o to pokusit. V případě, že to nepůjde a problémy dítěte se nebudou zlepšovat, zajděte za psychologem spolu s ním.

Obecná doporučení na závěr

ujistěte dítě, že jeho pocity jsou v pořádku, že rozumíte, že má pořád strach. Mluvte s dítětem o jeho strachu, aby nemělo pocit, že je v tom samo nebo že je divné. Poskytněte dítěti přesné informace o jeho strachu (často může být iracionální a založený na dezinterpretaci nebo dezinformaci). Podpořte snahu dítěte pracovat se svým strachem, oceňte i ten nejmenší důkaz odvahy...

Nově vzniklé a nyní přetrvávající jevy:

Návrat k chování z mladšího věku, třeba počůrávání, dítě chce víc chovat, krmit. Může být stažené. Mohou se objevit výbuchy vzteku. Snažte se dodržet denní řád. Nezapomínejte na rituály během dne, co se dělá, když se vstává, jí, usíná, když skončí hraní.

U starších dětí nezvyklý klid až staženost, nebo naopak nezvyklá agrese. Neklid nebo nepozornost. Nápadný úbytek samostatnosti (například chce dítě znovu spát s vámi), nebo naopak nápadně dospělé projevy. Obavy nebo výčitky dítěte, že může za nákazu příbuzného (třeba že je nemocný, protože zlobilo). Nechte ho se ptát, pomozte mu pojmenovat pocity, které možná cítí, ale nemá pro ně názvy. Pokud máte obavy, že vás dítě nepochopilo, můžete se k tomu později vrátit. Vysvětlete mu, že se takové věci někdy dějí, a nikdo za ně nemůže. Nedivte se, pokud si na epidemii koronaviru bude chtít hrát, hra mu může pomoci se situací vyrovnat. Nenechte ho ale propadnout neustálé panice, dejte i starostem řád.

Pomozte mu pochopit netypické věci, které může pozorovat. Pokud je třeba nutné nosit roušky, nechte dítě, aby vám pomohlo vybírat, jakou by chtělo nosit, vzor, barvu. Dáte mu tak možnost se nějak na současnou situaci podílet, a prostor prosadit svůj názor.

Nenechte ho naopak být samotné na jeho strachy. Možná vám o nich neřekne samo, pokud ale tušíte, že je něco jinak, zkuste se doptat. Mějte pochopení pro jeho emoce, možná sdělíte podobné pocity.

Tyto informace vznikly v rámci výuky na Katedře psychologie FSS MU a jsou určeny k volnému šíření.

MA-KO INSPIRATION, S. R. O.

www.makoinspiration.cz

Prodej krbových kamen, krbových vložek, komínů, kamnářského materiálu, od renomovaných výrobců Hein, Romotop, Storch, BeF, Hoxter, Edilkamin, Spartherm a další! Zajišťujeme jak montáž, tak i krbové obestavby.

Naši prodejnu najdete na adrese K. Světlé 6, České Budějovice (u Terna).

Kontakty: 777 570 921, info@makoinspiration.cz

Po předložení tohoto inzerátu vám bude poskytnuta sleva na zboží a doprava zdarma.

Jídelna Dohoda

MOTTO: ÚSMĚV, KLID A POHODA, JSME JÍDELNA DOHODA!

Během karantény se ukázala jedna důležitá věc. Restaurace sice přišly o možnost pozvat své hosty dál, posadit je ke stolům a sklánět nad nimi úslužné číšníky... Nicméně restaurace, které vaří tak dobře, že se klientům po jejich jídlech stýská, alespoň o část své tržby nepřišly. Pokud otevřeli okénko, začali se hosté, samozřejmě v předepsaných dvoumetrových odstupech, „tlačit“ před restaurací, jídlo si odnesli a snědli doma. A pochutnali si.

Podobně to měla „obyčejně neobyčejná“ jídelna Zuzky Hakové a jejího muže Petra Haka. O jejich obědy byl nadále velký zájem, i když jídelna, jejíž prostory určitě pamatují socialistické časy podnikového stravování, také musela být zavřena. Vařit pět jídel denně se neprestalo.

Zuzka je ze Zámostí, její muž na Hluboké prošel Parkhotelem a Šteklem v pozici kuchaře i skladníka. Jak se stalo, že provozují jídelnu v Budějovicích? Proč rozvázejí jídlo po kraji? Chtějí nabídnout své služby i na Hluboké? A jaká je jejich filozofie?

Povídali jsme si se Zuzkou a Petrem Hakovými nad moc dobrým dohodářským štrúdem.

Jídelna Dohoda a čtyřlístek pro štěstí k tomu. Možná jde o dohodu mezi kuchařem a strážníkem? My uvaříme podomácku a strážníkovi bude chutnat? Zdá se, že tenhle model funguje, ochutnala jsem a potvrzuji. Můžete vařit i pro Hlubočáky?

Pro Hlubočáky je sice jídelna trochu z ruky, nachází se v Budějovicích, ke konci Čechovy ulice, ale dovážku obědů v širším okolí Českých Budějovic máme v nabídce! Jídelna Dohoda přijímá objednávky. Jídlo si můžete každý všední den nechat zavést domů. Denní výběr z pěti jídel, polévky a moučnicku vám ušetří čas běžně věnovaný vaření, pochutnáte si. Za slušnou cenu.

Jak moc jste rodinný podnik?

Petr: Já a moje žena, zbytek personálu jsou blízcí známí, nebo kamarádi, s kterými jsme přišli do kontaktu díky profesi. Lidi, na které se můžeme spolehnout. Snažíme se fungovat tak, aby tady zaměstnanci byli spokojení a my taky. Nechci každý rok měnit personál. To je cesta do pekel a neudržíte si pak ten standard, který my jsme si nastavili.

Mít svůj vlastní podnik je sen každého kuchaře, vařit kvalitní a poctivou českou kuchyni na základě rodinných receptur a zkušeností předchozích generací, k nezaplacení. Otevřeli

jsme koncem května před třemi roky, kdy jsme v rychlém tempu zrekonstruovali prostory jídelny, v den otevření zavedli EET, pod okny kuchyně začali pěstovat petrželku, pažitku, bazalku a další bylinky a začali s láskou vařit.

Fungujeme jako klasická samoobslužná jídelna bez obsluhy, takže si při vstupu vezmete tác, na něj naložíte oběd podle vašeho výběru, zaplatíte, usadíte se a jíte. Jedna z kuchařek vydává jídlo, další kolegyně kasíruje, aby to šlo plynule a rychle. Protože je jídelna v přízemí, můžete během hezkých dnů poobědvat v předzahrádce.

Jak vás napadlo otevřít zrovna jídelnu?

Šetřili jsme na byt, už jsme jeden měli i vybraný, byli těsně před podpisem rezervační smlouvy a „náhoda“ tomu tak chtěla, že přišla tato nabídka a místo do nákupu bytu jsme vložili peníze do společného podnikání. Takže máme společnou kuchyň a jídelnu pro spoustu lidí a sami bydlíme v pronájmu, *směje se Zuzka*.

Petr: Začínali jsme ve čtyřech lidech – já, kuchařka, pomocná síla a moje žena, ráno jsem navařil, pak vydával obědy a za kasou byla Zuzka. Takže jsem tehdy většinu našich strážníků znal osobně, pomalu křestními jmény. Ale pak to udělalo cvak a najednou se denně objevilo třeba třicet nových lidí, co přišli na oběd. Dnes, když se rozhlídnou jídelnou při obědě, už tady znám sotva třetinu obědvajících, chodí hodně lidí. A i když chodí lidé většinou na rychlé pracovní obědy, mám radost, když to dotyční jen tak nezhltnou a neutíkají zpět do práce, ale chvíli posedí, vychutnají si i moučnick, popovídají a užijí pohodovou polední pauzu.

Proto vnímám rozdíl mezi krabičkou s jídlem, kterou vám někdo předá, tady máš a na shledanou,

anebo, když si to jídlo vychutnáváte u stolu ve společnosti, najíte se, uvolníte a ještě si u jídla poslechnete naši příjemnou hudbu. Nemáme rádi rádia, kde se točí každý den stejné písničky, prokládané reklamami a tragickými zprávami, proto použijeme odpočinkovou příjemnou muziku, která naše strážníky naladí a nenaštve.

Jste tedy jídelna, která dělá jen obědové menu?

Zatím ano, ale stejně tak jako jsme časem přidali rozvoz obědů v okruhu Budějovic, v dlouhodobé perspektivě chceme zkusit i snídaňové a svačkové nabídky.

Jaký jste kuchař, Petře?

Já jsem takový ten kuchař, co šel přes hory přes doly a všude se něco naučil, něco navařil. Harrachov, Praha, Plzeň, Hluboká... Dělal jsem číšníka, kuchaře, skladníka, vedoucího menzy, a tak jsem si tohle řemeslo postupně poskládal do kompletní praxe. Člověk se hodně naučí. Nejvíce od našeho mistra ve škole, byl dokonalý a poctivý. Choval se slušně k hostům, ale uměl se zastat i personálu. Když se host nechoval vhodně, ukázal mu žlutou, nebo definitivní červenou kartu, spočítal účet, a už mu ten večer nenalil. A host pochopil a neprotestoval. Něco jsem se naučil v Praze, v jedničkovém hotelu, kde měli všechno precizně podchycené do detailu, včetně vůně pro večer při svíčkách a barvy ubrousků, vše mělo svou hlavu i patu. Každý provoz je jiný, ale dobrá kuchyně by měla být všem společná. A jsem kuchař, který zásadně vaří podle poctivých receptů. Žádné náhražky, žádný vývar z „kostky“.

Zuzka: Všechno je o dohodě. My i zákazníci jsme ve vztahu, který je fajnový, ale má i nastavena nějaká pravidla. Protože máme

curry s kurecim masem 99,-

rádi osobnější přístup, dávám ráda třeba na fcb nejen týdenní menu, ale i jiné zprávy pro radost, pro zamyšlení. Přeji si, aby náš vztah navázaný s lidmi přes dobré jídlo přinesl příjemné emoce, aby to u nás dýchalo a žilo, aby si lidi uvědomili, že my jsme živí a opravdoví.

A že do kuchyně jsme vložili naše srdce a vaříme s láskou. Naskočila jsem do téhle práce jako učitelka angličtiny a španělštiny – po hlavě a rovnýma nohama. Pořád se učím a občas lapám po dechu, ale snažím se udržet krok.

Rozvozy jídel poslední dobou nabraly v Čechách na intenzitě. Zvláště ve větších městech funguje Sváča z kola, různé pizzerie, Dáme jídlo, samozřejmě v době karantény se o rozvoz jídla pokusily i další restaurace. Lidi už neběží z práce na půlhodinový oběd, je to nový trend.

Petr: Na jednu stranu je to praktické, jídlo dostanete pod nos do kanceláře, nebo domů, ale na druhou stranu se z toho vytrácí ten sociální kontakt, nejen s ostatními hosty, ale i těmi, kdo vám uvařili. Mnohdy přijdete o pohodlí u stolu nebo aspoň o krátkou procházku a změnu v šedi pracovního dne.

Zuzka: Někdo ale nemůže jinak a myslím, že třeba pro starší nebo hodně zaměstnané lidi je to velká pomoc. Denně si vařit třeba jen sám pro sebe je náročné, pokud si třeba jen párkrát týdně objednáte jídlo, máte jídelníček pestřejší.

Vaše Dohoda má ale i svou filosofickou stránku...

Zuzka: U nás je to velký společný příběh. Mně s principem Čtyř dohod, tak, jak je prezentuje pan herec Jaroslav Dušek, seznámila kamarádka.

A když mi pak přišel do života manžel, naučil mě vnímat jejich obsah a to, co znamenají z praktické stránky života, mužským vnímáním. V každodennosti je žít a jen o nich nemluvit. Náš vztah je založený na tom, že si spolu hodně povídáme...

Petr: Tak jsme se spolu DOHODLI, vzali jsme se, máme patnáctiměsíčního syna a provozujeme jídelnu – vstupuje do hovoru manžel, který se stejnou filosofií řídí už dávno, kolegům z gastronomie prý principy vzájemné nekonfliktní a tvůrčí komunikace předával léta.

O čem všem je Dohoda?

Petr: Dohoda je vlastně všechno v našem životě, tedy i v tom pracovním, ve všech našich vztazích, musíte se dohodnout s dodavateli, kolegy v práci, samozřejmě i hosty...

Dlouho jsme přemýšleli nad názvem, až nakonec nám oběma Dohoda vyšla tím pro nás nejvýstižnějším. Symbol. Doplnili jsme ji pak tím čtyřlístkem, protože v době, kdy jsme tady začínali, jsem měl období, kdy jsem čtyřlístky nacházel všude. Rozdával jsem je lidem, lisoval v knížkách. Díky těm čtyřlístkům jsem vymyslel naše logo. Najednou zjistíte, že ta dohoda funguje – naše přání společného podniku se začalo plnit.

Reagují lidé na ten váš, řekla bych „motivační přístup“? I na fcb máte citáty, veršovánky, upřímné a milé. Příjemná otevřenost, nestydíte se být otevření. Myslíte, že to vaši klienti vnímají?

Zuzka: Snad ano, já doufám! Sundat všechny masky a na nic si nehrát, být opravdoví v práci i doma, to je naše cesta. To jsou ty Čtyři dohody. Reklamu jako takovou jsme nikdy neměli. U nás to funguje spíš tak, že lidi přijdou, ochutnají dohodářskou kuchyni a chodí zas, nebo nás ještě doporučí dál.

Dřívější sešněrované časy se rozvolnily. Lidi jdou na oběd tam, kde to znají, obsluhu považují za přátele, cítí se tam dobře.

Co bývá na jídelníčku?

Petr: Děláme klasická česká jídla a umíme je, jsme Češi.

Snažíme se dodržet v každodenním jídelníčku 2 – 3 druhy příloh, dva tři druhy masa, každý den nějaké odlehčené jídlo, salát a podobně,

dobrou polévku a domácí moučník.

Podle mě by se nejdřív každý kuchař měl

nejdřív pořádně naučit guláš a svíčkovou, a pak se teprve učit něco speciálního, třeba italskou kuchyni. Takže ano, děláme v jídelníčku minutky, kuřecí či kotletu, ale také hrachovou kaši s uzeným nebo čočkovou polévku, nadívaný bůček, švestkové knedlíky, občas domácí škrbáčky, vlastní halušky, špecle. Nevaříme z vody, ale z vývaru, používáme ho jako základ na polévky a omáčky.

Knedlíky si samozřejmě děláme sami, náš houskový je vyhlášený. Rozhodně nejsme kuchaři, co by si někde nakoupili polotovary a sestavili je na talíři.

A když uděláme bavorské vdolečky, tak si je lidi rezervují dopředu, aby o ně nepřišli.

Kolik jídel v jídelníčku točíte?

Petr: Musím říct, že je jich opravdu hodně, ale spočítané je nemáme. Skládáme jídelníček podle masa, kuřecí, vepřové, hovězí, ryby, luštěniny, sladká jídla, saláty. Něco je samozřejmě sezónní, tak aby se to sešlo, aby si každý našel to své. Některá jídla točíme častěji, svíčkovou, hovězí guláš, jako specialitu občas nabídneme i tatarský biftek.

Samozřejmě jsem na jídelníčku nabídl naše rodinné recepty, protože je to tradice, kterou třeba jinde nenajdete. A já bych nerad, aby zmizela ze světa domácí bramborová kroketa mojí babičky, plněná uzeným masem, k tomu kysané zelí. Stejně tak jsme zkusili kroupové rizoto, to je tak trochu můj freestyle, kdy jsem měl jednou doma prázdnou ledničku, jen kroupy, zeleninu a kousek kuřecího, a s tymiánem a dalšími bylinkami to bylo dokonalé. A už se našla klientela, která ho má moc ráda a když dlouho není, píšou si o něj na facebook...

Někdo si dá jen hlavní jídlo, někdo si vychutná všechno a ještě si nesou domácí buchtu domů. Máme zákaznice, které si přiojednají celou nohavici štrúdlu a nesou ji domů manželovi. My jsme rádi, a když je potřeba, dodáme i hotové knedlíky.

A přizpůsobili jsme se i nepsanému zákonu řízkového pátku s tím, že jako přílohu k řízku střídáme bramborový salát, bramborovou kaši, brambory s petrželkou...a náš řízek je poctivý, na porci počítáme se 150 gramy syrového masa...

JÍDELNA DOHODA

Vaříme pro vás srdcem... :)

Naše jídelna Dohoda Vám nabízí výběr z 5 hotovek za cenu – 89/99 Kč, polévka 25 Kč a široký výběr nápojů. Otevřeno máme každý všední den od 9 - 14:00h.

Vaříme poctivou kuchyni - vyrábíme si vlastní dohodářské houskové či bramborové knedlíky, noky, poctivé domácí vývary, nepoužíváme žádné polotovary (viz polévky či omáčky z prášku) a ani takzvané „UHO“ u nás nečekejte.

Pečeme si domácí pečivo - rohlíky, vdolečky, koláče a buchty.

V případě zájmu o rozvoz obědů nás neváhejte kontaktovat na 775 094 941 nebo e-mailu: objednavky@jidelnadohoda.cz

8 NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK Z KNIHY ČTYŘI DOHODY

Nadčasová kniha Čtyři dohody od mexického spisovatele Dona Miguela Ruize inspiruje miliony čtenářů po celém světě. Třeba pomůže i vám.

Pojďme si shrnout nejdůležitější poselství Čtyř dohod v osmi myšlenkách:

Dohoda první: Nehřešte slovem

1. Veškerá vaše magická moc se opírá o slovo. Pokaždé, když vyslovíte svůj názor, jako byste pronášeli magické formule. Slovem můžete druhého člověka zaklít, nebo ho ze zakletí vysvobodit. Slovo představuje tvůrčí sílu. Je to dar.
2. Slovo může stvořit ten nejkrásnější sen, anebo vše kolem zničit. Nehřešíte-li slovem, šíříte kolem sebe krásu a lásku, vytváříte nebe na zemi.

Dohoda druhá: Neberte si nic osobně

3. Ať už si lidé myslí cokoli, cokoli dělají nebo říkají, neberte si to osobně. Názory druhých odpovídají tomu, čemu tito lidé věří, a proto ať si o vás myslí cokoli, ve skutečnosti se vás to netýká. Vždy to vypovídá jen a jen o nich.
4. Berete-li si věci osobně, stáváte se snadnou kořistí dravců. Nachytají vás na jednu malou poznámku a pak už vás napouštějí jedem, jak se jim zachce. Vzepřete se jedu.

Dohoda třetí: Nevytvářejte si žádné domněnky

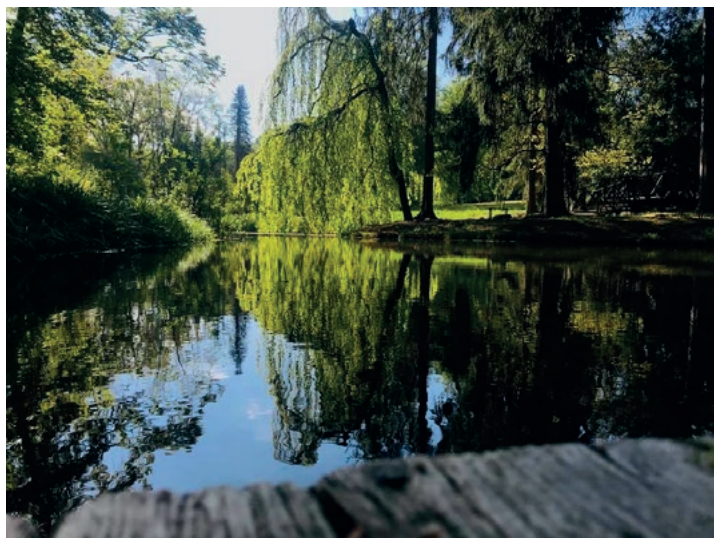
5. Snad vůbec nejčastějším lidským předsudkem je domněnka, že ostatní chápou život stejně jako vy. Předpokládáte, že druzí uvažují jako vy, cítí totéž co vy, soudí stejně jako vy, chybují stejně jako vy. Bojíte se být sami sebou, protože se domníváte, že vás ostatní budou soudit, smát se vám, zneužívat vás a obviňovat, tak jako to děláte vy sami.
6. Všechn smutek a drama, které jste doposud prožili, pramenily z vašich domněnek a z vaší vztahovosti. Na těchto principech je založen celý svět, ve kterém jedni ovládají druhé. Zamyslete se nad tím.

Dohoda čtvrtá: Vždy dělejte vše, jak nejlépe dovedete

7. Dělejte vše co nejlépe proto, že vás to těší, ne proto, že očekáváte odměnu. Nezištné skutky vám přinesou radost a nečekaná odměna může překonat vaše představy.
8. Budete-li znovu a znovu dělat vše co nejlépe, stanete se mistry osobní transformace. Vaše návyky hřešit slovem, brát si věci osobně a vytvářet si neustále nějaké domněnky se budou projevovaly čím dál vzácněji, až nad vámi úplně ztratí svou moc.

PROCHÁZKOVÁ ZASTAVENÍ OČIMA MICHAELY KRAUSOVÉ

ZPRÁVY Z RADNICE

- Starosta informoval členy rady města o záměru podniku Lesy ČR pronajmout honitbu ve Staré oboře. Rada města přijala tuto informaci se znepokojením, neboť vnímá tuto lokalitu jako historické přírodní kulturní dědictví Jihočeského kraje. Rada vyslovila obavy, aby v nadcházející ekonomické krizi nebyl pronájem prvním krokem k privatizaci obory a v situaci, kdy současný správce Lesy ČR, s. p. deklaruje nezáměr dále Starou oboru provozovat, navrhuje aby Jihočeský kraj ve spolupráci s Jihočeskou univerzitou převzal tuto přírodně i historicky vzácnou lokalitu nadregionálního významu do své správy.

z jednání zastupitelstva ze dne 27. dubna – zasedání se vzhledem k situaci a nutným bezpečnostním opatřením konalo v sále KC Panorama.

- V souvislosti s pandemií Covid 19 provedlo město v rámci nouzového stavu řadu opatření (nákupy desinfekce, rozprašovačů, roušek, testovacích sad, nášlapných stojanů s desinfekcí ad).

- Město plánuje podat žádost o dotaci výzvy IPRÚ na projekt „Úprava stávajícího chodníku Tyršova ulice“. Předmětný chodník vede podél Židovského rybníka směrem k Munickému rybníku. V současné době je povrch tvořen starými betonovými dlaždicemi ve špatném stavu. Cílem projektu je položení živícího povrchu tak, aby došlo k odstranění bariér pro vozíčkáře a vznikl nový rekonstruovaný chodník vč. funkčního odvodnění.

Město Hluboká nad Vltavou **hledá pracovníka** na pozici „**administrativní pracovník odboru stavebního a stavebního úřadu**“ MÚ Hluboká nad Vltavou. Přihlášky se strukturovaným životopisem zasílejte v termínu **do 10. 6. 2020, 15.00 hod.** na adresu: Městský úřad, Masarykova 36, 37341 Hluboká nad Vltavou. **Blíží informace:** č. tel. 387001322, 387001333, <http://hluboka.imunis.cz/edeska/>

POZVÁNKY NA KARLŮV HRÁDEK

28. 6. Pouť na Karlův Hrádek

V 16.30 hodin se společně vydáme na pouť ke Karlovu Hrádku, kde otec Tomas van Zavrel požehná novému kříži a promluví o jeho symbolice. Sraz na rozcestí na kopci za Purkarcem, kde se schází na polní cestu k hrádku.

24. 7. Loutkové divadlo „Eliščiny pohádky“

Soubor „Já to jsem“ zahraje své představení pro nejmenší v kouzelném prostředí Karlova Hrádku.

17. 10. Lov na Karlově Hrádku

Připomeneme si atmosféru Karlova Hrádku jako sídla pro lovecké kratochvíle, při kterých se projednávala dvorní politika a diplomatická témata, například vystoupením Jihočeských trubačů.

ZA ZVÍŘÁTKY DO HLUBOCKÉ ZOO LODÍ? URČITĚ ANO!

Již od soboty 30. května, vždy soboty a neděle (10 – 18) a úterky až pátky (13 – 17).
REZERVACE nutná na telefonních číslech 704 796 066 nebo 777 834 710.

Josef Jurka – VO průmyslového zboží, Vltavská 1011, Hluboká nad Vltavou

DALŠÍ ZLEVNĚNÍ – LIKVIDACE SKLADOVÝCH ZÁSOB PORCELÁNU A SKLA

(talíře, mísy, šálky, podšálky, mlékovky, cukřenky, konvice, dekorované soupravy, růžový porcelán, exkluzivní soupravy, cibulák, odlívky, svícny, vázy...)

Těšíme se na vaši návštěvu.

Otevírací doba: Po – Pá 8,00 – 15,15
Tel. 387 965 492, 603 550 963

KOUPÍM ZNÁMKY, MINCE, BANKOVKY, OBRAZY,

staré hodiny, staré sklenice a vázy, vojenské předměty – šavli, uniformu a podobně.
Můžete nabídnout i jiné staré předměty nebo celou sbírku a pozůstalost.

Tel: 722 777 672

VÝZVA

zdraví a svoboda

k lidem, lékařům, médiím a politické reprezentaci českých zemí

Jako terapeuti, lidé profesionálně se zabývající prevencí a příznivci nekonvenční medicíny a různých léčitelských oborů včetně homeopatie, tradiční čínské medicíny a jiných oborů, vnímáme problematiku současné epidemie výrazně jinak, než jak ji interpretují lékařští odborníci a sdělovací prostředky. Hlavní česká média přinášejí jen velmi omezené informace o různých nekonvenčních metodách, které je možné použít při koronavirové nákaze či jako prevenci. Na sociálních sítích se dokonce cenzuruje obsah, který není v souladu s oficiálním postojem konvenční medicíny. Přitom homeopatie, tradiční čínská medicína a jiné nelékařské metody mohou při této epidemii účinně pomoci. Média nesdělují podstatná fakta: onemocnění koronavirem není neléčitelné a lze mu předcházet, zmírňovat jeho průběh a snižovat rizika komplikací. Cílené posilování imunity může zvýšit obranyschopnost organismu a odolnost vůči této či jakékoliv následné epidemii.

Média neustále veřejnosti podsouvají, že neexistuje léčba (a proto jedinou spásou bude plošné očkování), že se život zásadně změní, že budeme nuceni žít v opakovaných karanténách, že každý náš krok bude monitorovaný, že cestovat se bude moci jen při splnění striktních podmínek. Tento úhel pohledu rozhodně odmítáme, jelikož je zásadně špatný.

Souhlasíme s tím, že život se změní. Lidé si začnou více vážit svobody i svého zdraví. Tato epidemie jasně ukázala, že osoby trpící civilizačními chorobami (především nadváhou, cukrovkou a vysokým tlakem) a osoby trvale medikované pro různá chronická onemocnění představují rizikovou skupinu. Zdravý člověk s nepoškozeným imunitním systémem se však infekci dokáže bránit výrazně lépe. Lidé by se měli mnohem více starat o své zdraví a převzít za tuto důležitou část svého života větší odpovědnost. A tímto směrem – podporou zdravého životního stylu a zajištěním dostatku kvalitních potravin bez škodlivých látek – by se měla ubírat i budoucí zdravotní politika ministerstev zdravotnictví a zemědělství. Nic takového se však odnikud neožývá.

Jasně se ukázalo, že takzvaná vědecká medicína nemusí být při nových virových epidemiích v praxi nic platná. Moderní lékařská věda nabídl v podstatě pouze plošné podávání paracetamolu, v rámci prevence pak nic jiného než karanténu. A přitom vědecká medicína často přírodní a nekonvenční postupy posilování zdraví a imunity (ověřené staletími praxe) zesměšňuje a označuje za nevědecké, a tudíž

špatné. Tato epidemie nám však naplno ukázala systémové limity konvenční medicíny. Mnoho jednoduchých a nenákladných léčebných postupů, které se ukázaly jako velmi nadějně, je z oficiálních kruhů eliminováno. Při konvenční léčbě se postupuje dogmaticky, možné účinné metody se do širší praxe nezavádějí. Namísto toho se neustále ozývá, jak se laboratoře na celém světě předhánějí ve vývoji očkovací látky.

Očkování proti RNA virům je přitom velmi sporné. Samotná nákaza vytváří velmi slabou dlouhodobou imunitu. RNA viry také rychle mutují, takže než vakcíny projdou testováním, budou zastaralé, a tudíž pravděpodobně málo účinné. To ale nemusí zabránit vládám a úředníkům v nařízení plošného očkování. Proočkování většiny populace jakoukoliv novou vakcínou však vedle neúčinnosti přináší i obrovská rizika, která se mohou projevit teprve za mnoho let a mohou být daleko nebezpečnější než samotná epidemie. Dokonce se již spekuluje o možnosti použít „moderní“ genetické vakcíny, což lze přirovnat k ruské ruletě.

Jedinou cestou, kterou bychom se měli vydat, je cesta skutečného zdraví. Na této epidemii se ukazuje, že konvenční medicína sice ulevuje od různých potíží, celkové imunitě a obranyschopnosti organismu při epidemických chorobách však nepomáhá. Některé konvenční medicínské postupy a některá farmaka včetně vakcín dokonce imunitní systém oslabují, což potvrzují zkušenosti terapeutů i řada lékařských studií.

Naopak terapeuti různých oborů nekonvenční medicíny mají velmi dobré zkušenosti s vhodným posilováním imunity, díky němuž je člověk odolnější nejen vůči koronaviru, ale i jiným infekcím. Při léčbě koronaviru se v České republice i v zahraničí velmi dobře osvědčila homeopatie, tradiční čínská medicína, fyto terapie i jiné nekonvenční metody. V několika zemích probíhají úspěšné vládní programy prevence s použitím homeopatik, velmi dobré odezvy po jejich preventivním užívání jsou i u nás. Přitom české oficiální lékařské kruhy opakovaně popírají jejich účinnost. Až 90% pacientů s koronavirem bylo v Asii léčeno tradiční čínskou medicínou. Nekonvenční medicína jako taková je v médiích cíleně zesměšňována a diskreditována. Používání přírodních prostředků je systematicky vytlačováno pro údajnou škodlivost látek, které se bezpečně užívají po staletí. Přitom již několik dávek určitých volně prodejných léků může způsobit jistou smrt. Tento agresivní boj proti nekonvenční medicíně zásadně odmítáme.

Proto vyzýváme:

1. Veřejnost, aby si nenechala vsugerovat bezmoc vůči současné epidemii. Lidská imunita se dokáže s tímto onemocněním při vhodné stimulaci vypořádat. Nekonvenční léčebné metody nabízejí mnoho účinných postupů, hlavní média však o nich neinformují. A ve

světě se již zkoušejí i levné postupy konvenční medicíny, které proti koronaviru účinně pomáhají.

2. Vládu, její úředníky a novináře, aby nijak neomezovali, nekriminalizovali a nezesměšňovali nekonvenční medicínu a její prostředky. Naopak nadešel čas k její podpoře.

3. Lékařské odborníky, aby si nenechali diktovat nesprávné postupy, pokud na základě vlastních zkušeností a umu cítí, že je potřeba aplikovat inovativní přístup. Nenechte si vnutit myšlenku, že epidemii lze potlačit jen drahými experimentálními léky a očkováním.

4. Vládu, aby k případnému doporučení plošného očkování přistupovala s velkou opatrností, vyslechla i oponentní názory, nezamlčovala žádná fakta týkající se rizik nových vakcín a případné očkování nechala plně na rozhodnutí každého jedince.

5. Vládu, aby z důvodu předběžné opatrnosti do odvolání pozastavila jakékoliv zvyšování elektromagnetické zátěže a zmrazila spouštění nových vysílačů. Zvyšování intenzity elektromagnetického záření má prokazatelný negativní vliv na lidskou imunitu.

6. Internetové cenzory, aby přestali s veškerou cenzurou a snižováním dosahu příspěvků. Jakékoliv prosazování povolené pravdy může být již z principu zneužito. Svoboda informací je jediná pojistka, která nás chrání před pádem do totality.

7. Novináře, aby dále nestrašili a neděsili veřejnost tím, že koronavirová infekce není léčitelná a že přijdou další vlny epidemie. Chovejte se zodpovědně, zajímejte se o různé účinné metody prevence a léčby a informujte o nich. Prověřujte, zda někdo nemá prospěch ze zatajování informací o levných účinných léčebných postupech.

8. Lid této země, aby se postavil negativním zprávám, které se na něj valí ze všech stran. Nemusíme, a kvůli budoucnosti se ani nesmíme podvolit rostoucí kontrole státního aparátu. Strach, který vyvolávají média, neodpovídá současné epidemiologické situaci a nebezpečnosti, a přitom právě tento strach může být zneužit k tomu, aby lidi postupně připravil na omezování svobody a vnučení restriktivních opatření. I samotný strach může vést k oslabení imunity. Přestože některá opatření mohou vypadat na první pohled rozumně, vždy mohou být zneužita, a jakmile budou jednou zavedena, cesta zpět je velmi obtížná. Postavme se tomu. Nesvobodu na sebe můžeme uvalit jen my sami. Pokud si to nebudeme přát, nestane se tak.

Vezměme starost o zdraví do vlastních rukou. Jen tak můžeme být odolní vůči infekcím a ochránit sebe a své blízké nejen před nemocí, ale i před životem v totalitní společnosti.

27. května 2020

<http://zdraviasvoboda.cz>

MUNICKÁ KAPLIČKA DOSTALA K VÝROČÍ NOVÝ OBRAZ

Neděle 17. května byla pro Munice slavnostní, a to hned dvakrát. Důvodem k oslavě bylo kulaté 160. výročí od vysvěcení kaple sv. Jana Nepomuckého (přesně datováno k 10. 4. 1860) a současně i svátek sv. Jana Nepomuckého (16. května). Kaplička stojí uprostřed návsi – malá, nenápadná, ale krásná.

V jeden den se tak spojily dvě výjimečné události: posvěcení a pouť.

Přesně ve dvě hodiny odpoledne se rozezněl krásný hlas zvonu, a byl slyšet nejen na návsi, ale v celé vsi. V Municích se sešlo hodně lidí. Hlubocký pan farář, otec Tomas van Zavrel, celebroid mši svatou, kterou i hudebně s paní kytaristkou Lenkou Křištofovou doprovodil. V úvodu požehnal nový obraz světce, jenž kaple dostala ke svému výročí.

Mše měla příjemný a radostný průběh. Otcí Tomasovi spadly noty na podlahu, pak se totéž stalo paní kytaristce. Prostě to tam během pár minut poletovalo a padalo, v kapli se zpívalo dál a Bůh byl s námi! Otec vtipně prohlásil: „To je gravitace.“ Usmívali jsme se, a kdo chtěl vědět, věděl.

Obraz do kaple namalovala paní Kateřina Maříková, která má k Hlubocku vztah především kvůli sportovním aktivitám. Předlohou obrazu byla poštovní známka s vyobrazením sv. Jana Nepomuckého ze speciální vatikánské edice z roku 2018. Byla zprostředkována díky paní profesorce Hartvichové a panu spirituálovci českobudějovického Biskupského gymnázia. Oltářní obraz naplnil kapli novým nezvyklým půvabem. Pan farář vyzkoušel děti, zdali znají příběh o sv. Janu Nepomuckém, a nebyl zklamán.

Munická kaple byla v každém uplynulém desetiletí opravována, je dobře větraná a její interiér a exteriér je jednoduchý. V tom tkví její krása. Stavba s neomítaným zdívem ze schwarzenberské stavební kanceláře byla postavena dle plánů zednického a tesařského mistra Antonína Oswalda z nedaleké Dřítně.

Po bohoslužbě všichni účastníci poseděli na návsi u bývalé kovárny, donedávna hasičské zbrojnice. Nechyběly posvícenské koláčky, grilované klobásky a celou atmosféru umocnila hudební produkce místní paní

Pečenkové. Sousedé a příbuzní se po nařízené karanténě rádi sešli, počasi venkovnímu posezení přálo.

Slavnost navštívil pan starosta Tomáš Jirsa a paní radní Jindřich Soukal a Jiří Karvánek. Děkujeme tímto Městu Hluboká nad Vltavou za stálou podporu, otcí Tomasovi za jeho nadšení a Purkareckým, že nám věnovali svůj pravidelný čas bohoslužby. Taková slavnost se nekoná každý rok.

Velký dík patří všem členům osadního výboru, kteří celou akci připravili a uspořádali od A do Z. Bez Peti, Míry, Fandy a Jirky by to prostě nešlo! :-)

Za OV Munice Zdeňka Pirglová

fota: Klára Skálková a Michal Pirg

V pondělí 25. 5. 2020 zahájíme pátý cyklus obměny stálé expozice Meziprůzkumy | Sbírka AJG 1300-2020, která představuje soubor památek středověkého umění společně s českým uměním 20. století ze sbírek Alšovy jihočeské galerie. Expozice je pravidelně doplňována uměleckými intervencemi současných českých i zahraničních umělců, jako jsou Patrik Hábl, Esther Stocker, Petr Dub či Ruben Montini. Letošní ročník se bude těšit uměleckým vstupem spisovatele Jiřího Hájíčka.

INFORMACE O STÁLÉ EXPOZICI

Meziprůzkumy | Sbírka AJG 1300-2020

intervence Jiří Hájíček

V pořadí již pátá verze expozice Meziprůzkumy | Sbírka AJG 1300–2020, která se svým názvem i pojetím hlásí k odkazu kurátorky a spisovatelky Věry Linhartové, představí soubor památek středověkého umění společně s uměním 20. století, jehož autoři či autorky mají vztah k jihočeskému regionu. Mezi ně patří nejen umělkyně a umělci, kteří se zde narodili, ale i ti, jejichž dílo se tomuto regionu věnuje. Mnohdy se jedná o autory, na jejichž umělecké tvorbě postavila Alšova jihočeská galerie v 50. letech minulého století svou identitu.

Expozice tak bude pokračovat v prezentaci obdivuhodné šíře a různorodosti sbírky AJG, přičemž tentokrát půjde o umělecká díla, která byla dlouhou dobu marginalizována a nezapadala do uměleckohistorického kánonu utvořeného v nově nabytých svobodných poměrech po roce 1989. V souvislosti s možností vystavovat po sametové revoluci díla během socialistické éry zakázaných umělců či umělek, byly práce tzv. regionálních tvůrců rázem odsunuty do pozadí a to nejčastěji s odkazem na jejich nedostatečný inovativní umělecký přínos. Jejich dílo bylo schematicky onálepkováno jako „prореžimní“ a na základě dobového morálního soudu automaticky obdrželo záporné znaménko bez zohlednění často nesporné výtvarné kvality. Toto nálepkování se týkalo i umělek a umělců, kteří se do budování nových poměrů v padesátých letech ani aktivně nezapojili, avšak jejich tvorba svým zaměřením na realistický výtvarný projev do aktuálního společenského klimatu zapadala. Jedná se o umění, které bylo tvořeno paralelně s avantgardními uměleckými směry a dokazuje tak, že situace na meziválečné umělecké scéně byla různorodější, než jak bylo doposud v českých dějinách umění prezentováno.

Doba narození převážné většiny vystavených umělců či umělek spadá do osmdesátých až devadesátých let 19. století. Jejich život tak byl poznamenán nejdříve první světovou válkou a následným vznikem republiky, aby potom do jejich osudů někdy i fatálně zasáhl nástup nacismu. Sociální nerovnosti první republiky i brutalita německého

Alšova jihočeská galerie opět otevírá brány široké veřejnosti, těšíme se na Vaši návštěvu.

Z důvodu nařízení vlády bude expozice otevřena bez slavnostní vernisáže. místo konání: Zámecká jízdárna Alšovy jihočeské galerie, 373 41 Hluboká nad Vltavou

denně 9:00 – 18:00 hodin, facebook:

<https://www.facebook.com/alsova.galerie>

totalitního režimu byly často důvodem jejich obratu k ideám sovětského socialismu a komunismu, které slibovaly vytoužený mír a blahobyt. To se týká především grafického díla Karla Štěcha, z jehož bohatého odkazu bude vystaven cyklus Česká přísloví z roku 1959, trefně kritizující nejružnější společenské nešvary. Připomenut bude rovněž Ota Matoušek, legionář a důležitý člen Sdružení jihočeských výtvarníků v Českých Budějovicích (SJV), jenž se ve své pozdní tvorbě obrátil k zachycování jihočeských krajin. Mezi vůdčí osobnosti SJV patřil i Jan Kojan, jenž jako první ve dvacátých letech objevil poezii výlovu rybníků, a jehož obrazy se staly téměř ikonickými.

Vystavena však budou i díla dalších jihočeských autorů v minulých verzích expozice již představených, jako jsou Adolf Träger, případě bratři Max, Alois a Josef Boháčovi z Volyně. Kromě umělců organizovaných v SJV budou prezentována i díla těch, kteří patřili do skupiny Linie, jež se programově vymezovala vůči regionalistickým a realistickým tendencím. Mezi ně patřil například Karel Valter nebo lékař a výtvarník Karel Fleischmann, jenž osobitým rukopisem ztvárnil typicky jihočeské motivy v cyklu Rybolov z roku 1934; věnoval se však i industriálnímu motivům. Expozice představí i díla umělek, jejichž život byl s regionem významně spjat, ale jejichž tvorba patří do jiného uměleckohistorického kontextu. Kromě významné textilní výtvarnice Marie Hoppe-Teinitzerové se jedná o významné uměleckohistorické objevy posledních let – dílo Tiny Bauer-Pezellen nebo Marie Galimberti-Provázkové, které zapůjčí Muzeum Jindřichohradecka.

Poté, co AJG v různých verzích Meziprůzkumů prezentovala polohy umění, které lze zařadit do tradičního uměleckohistorického kánonu, jde nyní o „průzkum“, zda regionální umění, které do kánonu běžně nespadá, má skutečně svá omezení a hranice. Právě také otázkou, zda regionalismus a s ním spojený realistický výtvarný projev může mít nadčasový přesah, se nyní AJG v jistém ohledu vrací ke kořenům svého vzniku v padesátých letech minulého století a prověřuje je.

Expozice je pravidelně doplňována vstupy současných českých i zahraničních umělců. Cyklus intervencí zahájil v roce 2016 malíř Patrik Hábl, jenž ve spolupráci s architektem expozice Tomášem Svobodou vytvořil rámec významné sochařské památky 14. století – Kristu z Božího hrobu z Českých Budějovic. V následujícím roce byla expozice rozšířena o vstup rakouské umělkyně Esther Stocker, která svým charakteristickým rukopisem upravila prostor pro pozdně gotický reliéf Posledního soudu z Rožmberka. V roce 2018 svůj konceptuální zásah na nápisu s názvem galerie nad hlavním vstupem provedl český vizuální umělec Petr Dub. V loňském roce se návštěvníci mohli seznámit s multimediální intervencí italského umělce Rubena Montiniho, jejíž hlavní téma bylo mateřství. Ke spolupráci na letošní verzi expozice Meziprůzkumy byl vyzván držitel prestižního ocenění Magnesia Litera, spisovatel Jiří Hájíček, jehož literární dílo je silně spjato s jižními Čechami.

Hynek Látal a Martin Vaněk, kurátoři expozice

ANDĚL U KOSTELA

Anděl bude umístěn u posledního zastavení nově vzniklé křížové cesty, která bude do několika let proměněná v meditační zahradu. Poslední zastavení má téma Prázdný hrob. Na Velký pátek si připomínáme, jak Pána Ježíše ukřižovali a v podvečer pohřbili. Bible líčí, jak Marie Magdalská doprovázena další ženou se nad ránem přišly podívat na hrob. Viděly odvalený kámen a prázdný hrob. Anděl Páně k nim promluvil: „Nebojte se. Víím, že hledáte Ježíše ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak

řekl...“ Právě v tomto místě bude stát anděl v moderním ztvárnění mistra Matouše Holého. Není lepšího místa. Jeho přítomnost bude promlouvat ke každému, kdo bude chtít slyšet: Ježíš žije, Bůh není mrtvý, je mezi námi. Mistrovské ztvárnění krásně zapadá do novodobé meditační zahrady a je slavnostní tečkou tomu, co ještě bude vznikat. Pro nás velká motivace, aby naše městská zahrada byla důstojným místem.

otec Tomas

POPRAVČÍ VRCH U HLUBOKÉ NAD VLTAVOU

Přestože nebylo Podhradí původně městem, nýbrž toliko městysem, dostalo se mu jednoho z nejdůležitějších práv – práva hrdečního. Znamenalo to, že obec sama mohla rozhodnout o udělení trestu, dokonce i trestu nejvyššího. Ze zachovaných soudních spisů z let 1689 – 1763 se dočteme o proviněních i o udělených trestech. Snad nejčastějším důvodem ke konání soudního procesu bylo v Podhradí cizoložství, následovaly krádeže, pytláctví, tuláctví, výjimečně vraždy. Tresty byly různé – od čtyř neděl v žaláři, přes nucený sňatek a lámání v kole, až po ztrátu hrdla. Za velmi praktický trest lze pokládat odsouzení k užitečné práci pro obec po několik let. Ale například v roce 1719 se Podhradští právě stali svědky mnohem výstražnější exekuce, když byl Jan Ježek „za živa zdůli nahoru kolem lámán, do kola vpleten a tak do povětří vyzdvížen“. Nad Matějem Kratochvílem byl pak roku 1720 vynesena též rozsudek, obdržel však milost v tom smyslu, že měl být lámán kolem nikoliv „zdůli nahoru“, nýbrž „z hůry dolů“, tedy od hlavy. Naposledy proběhl výslech pohodného ohledně zdechlé klisny v roce 1766. V téže roce Podhradí v souladu s novým císařským patentem o hrdeční právo přišlo.

Uvedené exekuce se odehrávaly obvykle na popravičím vrchu. Ten se nalézal u břehu rybníka Naděje, naproti vyústění cesty od nádraží do hlavní

silnice k Českým Budějovicím. Podle Jarolíma Maříka zde ještě v roce 1773 došlo k popravě Alžběty Prázdny z Bavorovic pro vraždu nemanželského dítěte. Později tam byla postavena kaplička Panny Marie Bolestné, na jejímž místě vztyčila Nadace pro rozkvet kulturních dědictví v roce 1994 kamenný křížek s nápisem „Popravčí vrch do roku 1765“. V nejvyšším bodě někdejšího popravičího pahorku je zasazen pamětní kámen s vytesaným letopočtem 1768. Nad tím, proč se toto datum neshoduje s rokem poslední doložené popravy, visí ovšem stále otazník. V červnu 1934 tu dělníci z Bavorovic při kopání lomového kamene našli lidskou kostru bez lebky. Nález kosterních pozůstatků není ničím záhadným, víme – li, že odsouzenec nesměl být pohřben na hřbitově, nýbrž bývali zahrabáváni přímo na místě výkonu trestu.

Zbývá doplnit, kam obec zavírala provinilce, které nestihl právě nejvyšší trest. V roce 1693 totiž Ferdinand Schwarzenberg povolil Podhradským zřídit si vlastní šatlavu, která byla roku 1765 zbořena a na jejím místě si postavil Antonín Gayer domek, pozdější č. p. 86.

Zdroj: Kovář, Koblasa, kniha *Město jménem Hluboká*

KÁMEN Z HLUBOCKÉHO POPRAVČÍHO VRŠKU

V katastru města byl na příkaz starosty Tomáše Jirsy nedávno vyzvednut ze svého místa vzácný popravičí kámen a na zadání města bude sochařem Matoušem Holým provedena kopie, která bude umístěna na původní místo. Původní kámen bude umístěn v bezpečí, tak, aby si ho veřejnost mohla prohlédnout. Šlo o to, aby si tuhle zvláštní památku spatrou s nešťastnými osudy v dávné minulosti popravených provinilců z Hlubocka, nepřivlastnil nějaký současný provinilec – kámen byl ve svém uložení částečně vyviklán a možná připravován k následné krádeži.

Jestli má kámen v sobě nějakou magickou sílu, nevíme, ale je to rozhodně obdivuhodný svědek dávných časů.

Na popravičím vrchu bude usazena jeho kopie, aby připomínala doby minulé a chmurné osudové životní příběhy.

UHELNÉ SKLADY BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY PALIV od 1. 6. do 31. 8. 2020

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

VÝSTAVA LIDÉ V LESE

Na začátku sezóny 2020 nabídne Národní zemědělské muzeum Ohrada svým návštěvníkům výstavu Lidé v lese. Les jako prostor pro práci i relaxaci představuje výstava na dobových fotografiích. V muzeu lesnictví, myslivosti a rybářství na loveckém zámku Ohrada ji můžete navštívit do 30. července 2020.

Výstava představí na dobových fotografiích jak samotnou práci v lese, která je velmi rozmanitá, ale zároveň náročná, tak i pobyt v lese při volnočasových aktivitách.

Les nabízí mnoho možností, funkcí, které lidé neustále využívají, i když postupem času různými či jinými prostředky. Díky fotografiím si tak můžeme uvědomit kontinuitu a vliv lesa i na současný život.

Kromě fotografií si budou moci návštěvníci muzea prohlédnout i unikátní sbírkový předmět – motorový odvětvovač RINCO – a projít si jeho historii.

Marie Machová, Národní zemědělské muzeum
OHRADA

KNÍŽECÍ DVŮR

Aktuální výstava

9. 5. 2020–12. 6. 2020 VIRTUÁLNÍ VÝSTAVA - COVID 2020

Nejbližší akce

13. 6. 2020–9. 7. 2020 Josef SYNEK - obrazy

Vernisáž v sobotu 13. června 2020 v 17 hodin.

Výstavní plán

13. 6. 2020–9. 7. 2020 Josef SYNEK - obrazy

11. 7. 2020–6. 8. 2020 Dalibor ŘÍHÁNEK - obrazy

8. 8. 2020–3. 9. 2020 Zdena MARSCHALOVÁ - obrazy

5. 9. 2020–1. 10. 2020 Renata ŠTOLBOVÁ - obrazy a textil, Tomáš ŠTOLBA - sochy

LIDÉ V LESE

Les jako prostor pro práci i relaxaci na historických fotografiích ze sbírek NZM a Pavla Scheuflera

Výstava otevřena do 30. 7. 2020

ZÁMEK OHRADA

muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství
Ohrada 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou

ZŘIZOVATELEM MUZEA JE MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

www.nzm.cz

České Budějovice
19. 6. 2020

JIHOČESKÝ KOMORNÍ FESTIVAL PŘIVÍTÁ NA HLUBOKÉ SVĚTOZNÁMÝ SBOR!

V sobotu 27. června v 17 hodin se v kostele sv. Jana Nepomuckého na Hluboké nad Vltavou rozezní nádherná sborová hudba. Jihočeský komorní festival 2020 zde zahájí Český filharmonický sbor Brno, který představuje nejen v českém, ale i světovém kontextu absolutní špičku v oboru sborového umění. Dirigenti, orchestry a sólisté, s nimiž sbor doposud spolupracoval, se o něm vyjadřují v superlativech. Odborná kritika oceňuje zejména jeho kompaktní zvuk a širokou škálu výrazových prostředků. Od svého založení v roce 1990 vystoupil sbor na všech evropských prestižních festivalech a vždy dokázal posluchače uchvátit vysokou profesionalitou a mimořádným hudebním cítěním. Za úspěchy tělesa stojí jeho zakladatel, sbormistr a ředitel Petr Fiala, který vystudoval brněnskou konzervatoř a JAMU (klavír, kompozice, dirigování), je autorem sta osmdesáti skladeb. Sbornírovské a dirigentské činnosti se věnuje více než padesát let.

Na Hluboké vystoupí Český filharmonický sbor Brno pod vedením svého sbormistra a dirigenta Petra Fialy a zazpívá díla autorů jako je Antonín Dvořák, Anton Bruckner, Wolfgang Amadeus Mozart či Zdeněk Fibich.

Sbor doprovází na varhany Martin Jakubíček. Vstupné na tento koncert je dobrovolné.

LETOŠNÍ CHARITATIVNÍ SBÍRKA JE I PŘES KARANTÉNOU UTLUMENÝ ČAS VELICE ÚSPĚŠNÁ!

Například fenka Barbucha už se stěhuje do nového domova ke svým novým páníčkům, ale ostatní zvířata v útulku nadále potřebují pomoc. A což teprve až se omrzí kočky a psi pořízení v době karantény. Útulek určitě nebude mít o práci nouzi ani v budoucnu. Proto se letos vybíralo na stavbu nových kotců a další potřeby smolařů, kterým se psi či kočičí život úplně nevyvedl. Naštěstí je tu Roman Kössel, noví páníčci, kteří se sirotků ujmou a naštěstí jste tu také vy, dárci.

Děkujeme všem!

Částka vybraná za prodané mapky, obojky a šátky dosáhla **31 646 Kč**. Částka za roušky, které ušily hlubocké švadlenky, činí **16 588 Kč**. Prodávalo se v Knize Olgy Trčkové. Schneck restaurant prodal mapky za **880 Kč** a drogerie Alma roušky za **932 Kč**. Nedělní závod proběhl 31. května za počasí, které mělo ke slunečnému hodně daleko. V disciplínách caniscross a terénní běh startovalo 61! účastníků. Vybráno bylo **9400 Kč**. Součet tedy činí **59 416 Kč**!

NEDĚLNÍMI BĚHY A RODINNOU HROU ZAKONČILA HLUBOKÁ OSLAVY JARA

V Hluboké nad Vltavou se v neděli 31. května uskutečnil velikonoční dobročinný běh, canicross a rodinná hra s mapou. Letošní zakončení oslavy Velikonoc tentokrát proběhlo až na konci května. Tímto datem také končí možnost navštívit unikátní stezku za obřimi kraslicemi, která je zapsána v Guinnessově knize rekordů.

„Dobročinné běhy a rodinnou hru, nedílnou součást Velikonoc na Hluboké, jsme museli kvůli omezením posunout až na samotný konec jara,“ vysvětluje důvody netradičního načasování hlavní organizátorka akce paní Valerie Chromá z Hope 4 you z.s.

Stezka za obřimi kraslicemi i letos přilákala tisíce návštěvníků. Pilní hledači vajíček, kteří se mohou pyšnit nálezy všech exponátů, v tomto roce nachodili více než šestnáct kilometrů v malebné krajině Hluboka. Kraslice byly poschovávány v hlubockém parku, městě Hluboká nad Vltavou a v okolí Munického rybníka. Právě tam se běžel také závěrečný běh. „Abychom ulevili našim plicním sklípkům, naplánovali jsme letos

tratě běhů v méně náročném terénu s minimálním převýšením. Trasa kolem Munického rybníka však lehkostí pouze klame,“ s úsměvem popisuje nápad na změnu trasy Petr Mach ze spolku Hope 4 you.

Na start se běžci se psy postavili v 11:00, následně pak na dlouhý a kratší terénní běh ostatní závodníci ve 12:00.

„Běhy a rodinná hra jsou od začátku součástí charitativního projektu Řetěz naděje, který pomáhá potřebným. Z výtěžku zakoupíme potřebné vybavení firmě Animal Rescue pana Vladimíra Kössla, která se stará o zatoulaná zvířata,“ popisuje charitativní projekt paní Valerie Chromá.

„Velký dík patří městu Hluboká nad Vltavou a dlouholetému partnerovi Nadaci ČEZ, bez kterých by tato bohubilá akce Velikonoc na Hluboké nikdy nemohla vzniknout,“ uzavírá paní Valerie Chromá.

Info najdete facebooku Velikonoc na Hluboké či na <http://velikonocenahluboke.cz/>

STRÁŽNÍCI MĚSTSKÉ POLICIE POMOHLI ANIMAL RESCUE

Letošní výtěžek z akce Stezka za obřimi kraslicemi (12. dubna – 31. květen 2020) obdrží Animal Rescue CB – Odchytová služba a útulek. A protože pomoci není nikdy dost, rozhodli jsme se i my trochu přispět.

Vládu Kössla známe již několik let, pomáhá nám s odchvy zvířat, a to jak teoreticky, tak hlavně prakticky. Pokud najdeme vašeho mazlíčka ztraceného, jsou to právě Vláda a Zdeňka Kösslovi, kteří se o něj dočasně postarají, než se k vám dostane zpět.

Na naši otázku, jak bychom mohli být my strážníci užiteční, Vláda odpověděl, že nejvíce by se hodila výpomoc v nově budovaném útulku. Ani na chvíli jsme neváhali, domluvili termín a dnes dva strážníci, kteří nebyli ve službě, na sebe hodili místo uniformy pracovní oděvy

a pustili se do toho. Strážníkův hluchý pes Rony, který byl také minulý rok nalezen na hlavní silnici u Bavorovic, se jako hlavní stavbyvedoucí několikrát vydal na průzkum kotců a s výsledky byl nadmíru spokojen.

Pokud budete chtít, můžete i vy ještě přispět, a to zasláním finančního příspěvku na účet: 277798035/0300. Do poznámky uveďte: Psí útulek Animal Rescue.

Více informací o tomto projektu a zároveň povídání s Vládou Kösslem o odchytové službě a útulku si můžete přečíst v následujícím odkazu dubnového Hlubockého zpravodaje na stránkách 11-18.

<http://obcan.hluboka.cz/.../zp.../2020-04-hlubocky-zpravodaj.pdf>

fcb městské policie

Dětské letní tábory

ANEB ŽIVOT ŠKOLÁKŮ SE VRACÍ K NORMÁLU

CENTRUM VOLNÉHO ČASU POŠKOLÁK

Tak jako jiné dětské organizace v republice, také hlubocký Poškolák se zaradoval, když vláda uvolnila bezpečnostní opatření a povolila pořádání dětských letních táborů.

Co se týkalo zájmových kroužků, po zvážení všech rizik, komplikací a nařízení vlády, se Poškolák rozhodl pro letošní školní rok ukončit výuku „vnitřních“ zájmových kroužků. Je to především z důvodů náročné koexistence se základní školou, kde Poškolák sídlí (desinfekce učeben, pomůcky, toalet a ostatních prostor po každé hodině, nemožnost vracení dětí zpět do družiny, atd.). „Nabídli jsme tedy lektorům, kteří mají možnost či zájem, variantu kroužků „venkovních“ (a mimoškolních) a v tuto chvíli víme, že budou probíhat kroužky: Včelařský, Volejbal, Bowling a Parkour. Tyto kroužky poběží až do konce měsíce června 2020. Samozřejmě pro nás platí stejné nařízení jako pro ZŠ, účast dětí je dobrovolná. Kompenzaci plateb ostatních (neotevřených) kroužků budeme řešit poukázkami v dané hodnotě,“ vysvětluje Valerie Chromá.

Poškolák připravil pro letošní léto termíny pobytových táborů na říčce Dračici mezi Suchdolem nad Lužnicí a Klikovem, mají dva běhy, a na druhý jsou ještě volná místa.

Příměstské tábory na Hluboké proběhnou v pěti bázích, s lákavými názvy: AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ, AVENGERS, CIRKUS V CIRKUSE, VOLEJBAL CAMP, PARKOUR CAMP, MINI PARKOUR CAMP. Proběhne také ADAPTAČNÍ TÝDEN PRO NASTÁVAJÍCÍ PRVNÁČKY.

A další dva příměstské tábory proběhnou v Temelíně.

<http://cvc-poskolak.cz/primestske-tabory/>

JAZZ-COM BUDE JAKO KAŽDÝ ROK S DĚTI NA HLUBOKÉ MLUVIT ANGLICKY...

Angličtina pro děti, příměstský tábor – Za dobrodružstvím prázdninové cesty

13. – 17. července 2020 Hluboká nad Vltavou

Program bude zajištěn za každého počasí uvnitř i venku, říká Michaela Krausová, zakladatelka vzdělávacího a jazykového centra jazz-com na Hluboké. Děti čekají dobrodružné výlety, hry v angličtině, stopování v parku, koupání na Barborce, zahradní piknik, výlet do Zoo, tvořivá

dílna, extra program pro nejstarší skupinu, příprava překvapení pro rodiče a další činnosti.

Vydáme se na dobrodružné výpravy a procestujeme Hlubokou i pěkný kousek světa. Každý den dětem připravíme dvě svačiny a báječný oběd v restauraci Solidní šance na Hluboké. Děti čeká týden plný tematických her venku i uvnitř, několik anglických filmů a příběhů, několik hodin s rodilým mluvčím, zahradní piknik, tvořivá dílna a role v divadelním představení. V loňském roce jsme všechny tři skupiny propojili úkoly při hledání pokladu. Letos jsme zcela nově připravili zvláštní program pro nejstarší skupinu ve formě celotýdenního projektu v angličtině, i díky 15leté Texasance, která s námi strávila celý týden na loňském táboře. Amie Crockett, se kterou jsou děti v pravidelném kontaktu celý rok díky videím, video hovorům a zprávám, dětem ukáže, jak přirozeně mluvit anglicky na kurzu i ve škole. Připojí se k nám i 14letá Zoe, dcera našeho lektora, rodilého mluvčího s krásnou britskou angličtinou. Děti zjistí, k čemu je angličtina dobrá a proč jí mohou mít rádi, protože to není jen školní předmět v rozvrhu. Zjistí něco o běžném životě v Americe a Anglii a mohou ho srovnat s naším životním stylem v Čechách.

Během školního roku mohou děti navázat na prázdninovou angličtinu a připravit se s námi k úspěšnému složení dětských Cambridge zkoušek YLE Starters, Movers a Flyers. Letošní termíny jsou po dohodě s Britskou radou přesunuty na podzimní měsíce. Věříme, že děti ocení společné dny plné alce a zážitků ještě více, než v předchozích letech.

<https://www.jazz-com.cz/sobotni-tabory/>

KORUNOVÁ BEDŘIŠKA Z KRIMINÁLU

Přátelům Václava Havla se za socialismu podařil známý husarský kousek: v komunistickém Rudém právu nechali vytisknout jeho fotku s blahopřáním k narozeninám, které však pro oblaťnutí cenzury raději připsaly jeho divadelní postavě Ferdinandu Vaňkovi. To je známá historie. Sochařce Marii Uchytilové se podařilo něco podobného, co bylo léta uchováno v tajnosti, ale za co jí hrozil daleko větší trest: na novou korunovou minci, vyraženou v padesátých letech, si za předlohu vybrala dívku, kterou komunistický režim uvěznil z politických důvodů v kriminále. O tomto „majstrštyku“ pro ČT exkluzivně vyprávěla Bedřiška Synková, ona tehdejší dívka, v roce 2015 jí bylo osmdesát let. Do Švýcarska, kde žila od roku 1968, se za ní vypravil Vavřinec Menšíl.

Skautku komunisti uvěznil, ale s jejím portrétem pak platili

Bedřiška Synková skončila v padesátých letech za mřížemi. Odsouzena byla za vlastizradu, protože vedla skautský oddíl. Ve vězení měla být deset let. Její trpký osud ale vybudil sochařku Marii Uchytilovou, aby použila její portrét v návrhu nové jednokorunové mince. Shodou okolností se pak s touto mincí platilo až do konce režimu.

Dívka s lípou se na nové jednokorunové minci objevila v roce 1957, její představitelka si ale v té době odpykávala čtvrtý rok vězení. „Je to historický paradox, že nespravedlivě odsouzené děvče mělo vlastně pomník v kapse každého člověka,“ uvedla ředitelka muzea v Mariánském Týnci Irena Bukačová. Československá státní spořitelna si dala korunovou minci později dokonce do svého znaku.

Bedřiška Synková byla potrestána za činnost ve skautské organizaci, kterou tehdejší komunistický režim zakázal. „Nikomu jsme nechtěli škodit, ani jsme nikomu neškodili. Nepovažovali jsme za nutné zákaz skautingu respektovat, protože jsme nevěděli proč,“ přiblížila své jednání z té doby Synková. Tehdy jí bylo devatenáct let. Její skautský oddíl Ostříž tajně jezdil tábořit, vydával časopis a jeho členové se připravovali na dobu, až režim padne. Nakonec ji ale zatkl jednoho brzkého rána roku 1953. Deset let se neměla dostat na svobodu.

Políček pro režim od rozhořčené sochařky

Její příběh se dostal k sochařce Marii Uchytilové-Kučové, která vyučovala na umělecké škole. Matka Bedřišky Synkové tam pracovala jako sekretářka a případ své dcery sochařce vyložila. Začal se tak rodit jeden z velkých husarských kousků, o kterém se dlouho nevědělo. V roce 1957 se totiž komunistický aparát rozhodl zavést nové bankovky a mince. Do soutěže o návrh podoby se přihlásila i Uchytilová.

„Byla tak rozčilená. Řekla: Přineste mi fotografii, já se to pokusím zpracovat a dám to na tu korunu. Nikdo to ale nesmí vědět,“ vzpomněla na vyprávění Synková. Kdyby se ukázalo, že má na československé minci být odsouzený člověk, mohl by strůjce nápadu potkat zlý konec. „Pokud by ji prokázali politický úmysl poškodit stát, že to byla třeba jistá forma sabotáže nebo provokace, myslím, že v té době by reakce režimu mohla pro takového člověka být osudová,“ uvedl historik Prokop Tomek.

Návrh, který si prosadil ministr financí

Sochařka se nenechala zastrašit možnými důsledky svého jednání a do soutěže poslala svoji verzi koruny s vyobrazenou Bedřiškou Synkovou jako dívkou s lípou. Zajímavé zároveň je, že dívka je otočená směrem k západu. „Čili ne směrem k Rusku. De facto patříme do západní sféry. Nikdy jsme nepatřili do východní sféry,“ prohlásila Synková. Návrhů na minci se sešlo více než sto. Podivný nápad se vůbec nemusel uskutečnit, jelikož komise původně k razbě doporučila návrh s hutníkem. Zasáhla ale náhoda. „Soutěž skončila, porota to podepsala a předpokládala, že je konec. Jenomže ministr financí si vyžádal poslední slovo,“ přiblížil předseda tehdejší poroty Josef Lhota. Byl to právě tvrdý zastánce komunistické linie, který nevědomky prosadil návrh, kde byla vyobrazena vězněná skautka Synková. Návrhy mu tehdy zavezl sám předseda poroty. Jejich prohlídce prý věnoval deset minut a následně ukázal na návrh Uchytilové, s tím, že ten se bude razit.

Jeden se bál druhého, tak to vyšlo

Zatímco mince s vyobrazením Synkové se oslavovaly i ve filmovém týdeníku, sama odsouzená dál čekala ve vězení. Její matka se ale rozhodla za dceru bojovat. Vypravila se na ústřední výbor komunistické strany se žádostí o propuštění své dcery. Nikoho neznala, ale přečetla si dole cedulku se jmény a šla za jedním úředníkem. Ten se vzpouzel dokument převzít s tím, že to nespadá pod jeho resort. Řekla mu, že půjde za jeho kolegou, který sedí o patro výš. Na úředníka to zapůsobilo jako hrozba. „Nevěděl, jestli to není nějaké velké zvíře. Jeden se bál druhého,“ vysvětlila Synková.

Řekl tak její matce, ať žádost nechá u něj. Vzal ji pak k podpisu Antonínu Novotnému. „Protože to bylo na ÚV KSČ, Novotný to podepsal, ani nevěděl co,“ dodala Synková. Díky podpisu tehdy mocného komunisty si tak odseděla nakonec jen pět místo původních deseti let. Až když ji pustili, setkala se tvář v tvář s umělkyní, která ji dostala do peněženek všech lidí v zemi.

Krátká šance obnovit skauta

Skautingu, který ji přivedl za mříže, se úplně nevzdala. V roce 1967 se ale politická atmosféra v Československu postupně uvolňovala a skauting začal znovu ožít. Synková se znovu začala angažovat, vytvořila menší oddíl, do kterého chodilo asi šest děvčat. Přípravovala je, aby se mohly i ony stát vedoucími. Také si našla manžela a porodila syna Alberta. Příjezd vojsk Varšavské smlouvy v srpnu 1968 ale klima opět změnil, a tak s rodinou odjela do Vídně a následně do Švýcarska. Politicky se angažovala i v emigraci. Vedla Světové sdružení bývalých politických vězňů a vydávala časopis Mukl.

Sochařka Marie Uchytilová se svobodného Československa nedožila. Zemřela den před sametovou revolucí. Její mince ji v podstatě přežila. S korunovou mincí, na níž je Synková, se platilo až do rozdělení Československa v roce 1993.

(S Bedřiškou Synkovou natácel ve Švýcarsku Vavřinec Menšíl roku 2015 pro Reportéry ČT)

Jiříčky, Ptáci roku 2020

NECHTE JE U SEBE HNÍZDIT, CHRAŇTE JE A POMÁHEJTE JIM

Z tisku 29. května: Zcela nepochopitelné zrůdnosti se dopustili pracovníci vlašimské pobočky řetězce supermarketů Albert. Ti ze střechy shazovali hnízda jiříček i s vylíhnutými mláďaty, čímž je nemilosrdně odsoudili k smrti. Když navíc na místo dorazili pracovníci záchranné stanice, odmítli jim zaměstnanci říct, kam hnízda vyhodili. Na Albert se snáší vlna hněvu, lidé vyhláší jeho bojkot.

Upozorňujeme, že hnízda ptáků i jejich vejce jsou zákonem chráněny.

Foto: Andrew Butko

Veselé švitoření jiříček obecných se ozývá v českých městech a vesnicích už několik týdnů. Prvního navrátilce ornitologové zaznamenali 24. března. Česká společnost ornitologická začátkem roku udělila jiříčce titul Pták roku 2020 a nyní žádá veřejnost o pomoc při sledování tohoto druhu, který hnízdí výhradně na lidských stavbách. Zároveň upozorňuje, že shazování hnízd v hnízdění sezóně a cílené zásahy do hnízdišť jsou v rozporu se zákonem. Česká společnost ornitologická vysílala pořad zaměřený na jiříčky a další druhy ptáků žijících ve městech.

Přelétly Saharu a už jsou zpátky doma. Na stovkách míst v Česku je slyšet typické švitoření jiříček obecných, které neodmyslitelně patří k jaru. „Jako první většinou přilétají samci, kteří zabírají a hájí nejlepší místo k hnízdění. Jakmile přiletí samice, utvoří se páry, které začnou společně stavět hnízdo z bláta a slin. Staví ho na vnějších zdech budov, nejčastěji pod římsami, v okenních nikách nebo v zapuštěných lodžiích,“ vysvětluje Lukáš Viktor, odborník České společnosti ornitologické na ochranu ptáků v zástavbě.

Jiříčky si hnízdiště pečlivě vybírají a je to volba na celý život

Jiříčky se zpravidla vrací hnízdit na stejné místo, kde se narodily. „Na svá hnízdiště jsou silně vázané. Celé generace jiříček obývají tentýž objekt po desítky let. Pokud tedy mají příležitost. Bohužel se setkáváme s tím, že někteří lidé se snaží jiříčkám v hnízdění zabránit a dokonce hnízda shazují i v hnízdění době, kdy jde o zcela nepochopitelný a barbarský čin. A navíc v rozporu se zákonem. Krmení mladých jiříček a jejich vyvádění z hnízda je přitom krásná a poučná podívaná. Pokud někdo jiříčkám hnízdo shodí, znamená to pro ně předčasný konec sezóny. Jiné místo k hnízdění už si nezvládnou najít,“ sděluje Viktor.

Česká společnost ornitologická zvolila jiříčku Ptákem roku 2020, aby upozornila na to, že jiříčkám ubývají vhodná místa k hnízdění kvůli stavebním úpravám i přímým zásahům do hnízdišť. Nyní, v hnízděním období, ornitologové žádají, aby lidé nechali jiříčky v klidu vyhnízdit a nenarušovali jejich hnízdění ani se mu nesnažili zabránit. „Víme o případech, kdy se lidé snažili jiříčkám zabránit například umístováním ostrých bodců do oken. Takové mechanické zábrany jsou pro jiříčky nejhorší. Zraňují je a v některých případech i způsobují smrt. Pokud lidé mají obavy z trusu, který se bude hromadit pod hnízdem, stačí pod něj umístit podložku, která trus zachytí,“ upozorňuje Viktor.

Jiříčky mají v průměru 4-5 mláďat, která se asi po dvou týdnech zahřívání líhnou z čistě bílých vajec.

Veřejnost se může aktivně zapojit do mapování míst, kde jiříčky hnízdí. „Všímejte si jiříčích hnízd a zaznamenávejte údaje do databáze na webové stránce ww.rorysi.cz/rorysidb. Údaje nám pomohou získat lepší přehled o naší populaci jiříček, ale také například úředníkům při rozhodování o stavebních úpravách,“ sděluje Gabriela Dobruská z České společnosti ornitologické.

Pokud chce někdo jiříčkám aktivně pomoci, má příležitost. „Sucho, se kterým se Česko aktuálně potýká, je pro jiříčky problém. Z vysušené hlíny hnízdo nepostaví, potřebují bláto, které bude dobře lepit. Každý z nás může jiříčkám pomoci tak, že jim na zahradě připraví nádobu s hlínou, kterou zalije vodou. Pokud jsou jiříčky v okolí, rychle zdroj bláta najdou,“ radí Viktor.

Na zem jiříčky slétají zpravidla jen tehdy, když sbírají bláto pro stavbu hnízda.

Věra Sychrová, zvláštní číslo časopisu Ptačí svět:

Projekt Domov pro lidi i pro ptáky byl podpořen Ministerstvem životního prostředí, projekt nemusí vyjadřovat stanoviska MŽP

SUCHO

Data ze satelitů Evropské kosmické agentury ukázala, že dramatické sucho v Česku je už viditelné i z vesmíru. V porovnání s průměrem, či s tím, co považujeme za normální stav, lze 30 % rozdíl v půdní vlhkosti na jaře považovat za pohromu pro zemědělství i přírodu, pokud by sucho

mělo přetrvávat i v létě, komentoval čísla o českém suchu Richard de Jeu ze společnosti VanderSat, která měří vlhkost půdy na celém světě.

Dobře, že v květnu pršelo vydatněji. Přejme si, aby sprchlo i v červnu a přes léto a snažme se v rámci svých možností prospívat přírodě.

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

4.6. AFRIKOU NA PIONÝRU

čtvrtek

Cestovatelský dokument ukáže dobrodružství, které nezná hranice a možnosti vlastního těla i svobodu ducha žene až do nejvyšších otáček. A zároveň úchvatné záběry a pohled na přírodu a život Afriky, jaký nemá obdoby.

dokument (SR), 104 minut **D** **12+**

6.6. NEVIDITELNÝ

sobota

„Už mě nikdy neuvidíš. A bude tě to bolet.“ Zlověstný vzkaz bývalého milence by se dal interpretovat různě. Jenže ten pravý význam je děsivý a nepředstavitelný.

thriller (USA), 124 minut **T** **15+**

11.6. BOURÁK

čtvrtek

Černá komedie Ondřeje Trojana s Ivanem Trojanem v roli Bouráka, věčného frajera, kterému teče do baráku i do života a rodina už ho má plný zuby. Ale i srdce. Hrají: I. Trojan, K. Winterová, J. Dulava, P. Nesvačilová, J. Macháček a další. Režie: Ondřej Trojan.

komedie (ČR), 110 minut **D** **12+**

12.6. EMMA

pátek

Adaptace nesmrtelné romantické klasiky Jane Austenové o dívce, která si tak dlouho zahrávala s city jiných lidí, až sama onemocněla citem nejzákladnějším, tedy láskou.

romantický/komedie (Velká Británie), 125 minut **T** **12+**

13.6. PROBLÉMISSKY

sobota

Retro komediální příběh podle skutečné události. Ve hvězdné obsazeném filmu se představí např. Keira Knightley či Suki Waterhouse.

komedie/drama (Velká Británie / Francie), 106 minut **T** **12+**

18.6. KALIFORNSKÝ SEN

čtvrtek

Když se rozhodnete jít za svým snem, připravte se, že to může bolet a že po cestě narazíte na spoustu křížovatek. Hvězda série Padesát odstínů Dakota Johnson hledá svůj Kalifornský sen ve stejnojmenné hudební romanci.

romantický/drama (USA), 113 minut **T** **12+**

19.6. V SÍTI

pátek

3 herečky, 3 pokojíčky, 10 dní a 2458 sexuálních předátorů.

dokument (ČR), 100 minut **D** **15+**

20.6. POSLOUCHEJ

sobota

Snímek vypráví příběh mladého páru, který vyrazí na výlet, aby jejich vztahu, který se už vyčerpal a spěje k zániku, dodali novou energii.

thriller/psychologický (ČR), 77 minut **D** **15+**

25.6. 3BOBULE

čtvrtek

Po mnoha sklizních... Honza (Kryštof Hádek) a Klára (Tereza Ramba) se stali rodiči dvojčat a majiteli vinařství. Všední starosti je však odcizily a momentálně žijí odděleně. Toto je příběh renesance jejich lásky v překrásné krajině jižní Moravy.

komedie (ČR), 103 minut **D** **12+**

26.6. TĚMĚŘ DOKONALÁ TAJEMSTVÍ

pátek

Na společné večeri se sejde několik párů a po pár sklenkách se rozhodnou, že svoje telefony položí na stůl a všechny zprávy, vzkazy i telefonáty budou ten večer sdílet. Nevinná hra se nejdříve vyvíjí jako báječná legrace, pak ale začnou chodit zprávy, které se svými partnery či přáteli raději nesdílejí. Rozjede se série šílených situací a trapasů.

komedie (Německo), 111 minut **D** **15+**

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

7.6. LEDOVÁ SEZÓNA: ZTRACENÝ POKLAD

neděle

Norm má na první pohled vše, co takový král ledového severu potřebuje. Je velký, správně chlupatý, má velké zuby i milovanou medvědičku po boku. S jeho královským majestátem a medvědí hrůzostrašností už je to ovšem trochu horší.

animovaný/dobrodružný (USA), 90 minut **D**

14.6. V SÍTI - ZA ŠKOLOU

neděle

Radikální experiment otevírá tabuizované téma zneužívání dětí na internetu. Verze pro rodiče s dětmi. Vhodné pro děti od 12ti let.

dokument (ČR), 63 minut **D** **12+**

21.6. LASSIE SE VRACÍ

neděle

Dvanáctiletý chlapec Flo a jeho dlouhosrstá kolie Lassie jsou známá dvojka po celém okolí. Nerozluční a neoddělitelní kamarádi se nebojí žádné společné lumpárny a užívají si idylického života na venkově.

dobrodružný/rodinný (Německo), 100 minut **D**

28.6. MEDVÍDČI BOONIE: CESTA DO PRAVĚKU

neděle

Vick a jeho medvědí bráchové se dostali do pravěku a nemůžou zpátky! Všude kolem nich jsou obrovská zvířata, která mají v hlavě jedině – OBĚD!

animovaný/rodinný (Čína), 90 minut **D**

KONCERTY / VÝSTAVY / PŘEDNÁŠKY

vstup ZDARMA

5.6. CHARITATIVNÍ KONCERT

pátek

pro Domácí hospic sv. Veroniky

začátek ve 20.00 hodin

Kapela Globus vystoupí na náměstí ČSLA v Hluboké nad Vltavou. Přijďte zavzpomínat na Kryštofa a podpořit dobrou věc. Dobrovolné vstupné bude v plné výši předáno zástupcům hospicu.

Pozor – při dešti bude koncert zrušen.

12.6. VERNISÁŽ

pátek

začátek v 16.30 hodin

Ateliér Fantazie Vás zve na výstavu dětské výtvarné tvorby pod vedením Šárky Rubickové. Výstava potrvá od 12.6. do 30.9.

16.6. DOPIS Z TÁBORA MA-SAN-TIA

úterý

začátek v 19.00 hodin

Beseda ve spolupráci s organizací Lidská práva bez hranic. Úvodní slovo Jakub Smíd.

Provoz kulturního centra probíhá za dodržování bezpečnostních a hygienických podmínek nařízených vládou ČR, návštěvníky prosíme o totéž. Těšíme se na vás!

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 608 958 565

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

Jihočeské divadlo

Od 8. června hrajeme!

Červen 2020

- 8 po** **Interaktivní prohlídka divadla**
mrkněte se s námi za oponu
10.00 Budova JD / 7+
max. 15 osob
- Interaktivní prohlídka divadla**
mrkněte se s námi za oponu
14.00 Budova JD / 7+
max. 15 osob
- Společenstvo vlastníků**
J. Havelka
satirická komedie
19.00 v KD Vltava
- 9 út** **O Palečkovi** / Z. Jecelín
průvodce pro malé cestovatele
10.00 v MD / 3+
- Společenstvo vlastníků**
J. Havelka
satirická komedie
19.00 v KD Vltava
- 10 st** **Nesmír**
D. Kranich, F. Hnilička & kolektiv
sci-fi muzikál / 19.30 Na Půdě
- 11 čt** **Dobry proti severaku**
D. Glattauer, U. Zemme
adaptace milostného románu
v e-mailech / 19.30 Na Půdě
- 12 pá** **Kupé na Půdě** / divadlo VOSTO5
a hosté / 19.30 Budova JD
- 13 so** **O Palečkovi** / Z. Jecelín
průvodce pro malé cestovatele
10.00 v MD / 3+

- 15 po** **Čechomoiri** / Janek Lesák a kol.
český sen / 18.30 v MD
- Pod sněhem** / P. Soukupová
taková normální rodinná oslava
19.30 Na Půdě
- 16 út** **Čechomoiri** / Janek Lesák a kol.
český sen / 18.30 v MD
deniéra
- Dobry proti severaku**
D. Glattauer, U. Zemme
adaptace milostného románu
v e-mailech / 19.30 Na Půdě
- 17 st** **Nesmír**
D. Kranich, F. Hnilička & kolektiv
sci-fi muzikál / 19.30 Na Půdě
- LiStOVÁní** / Jérôme Colin
Bitevní pole
20:30 hod v MD / **Host JD**
- 18 čt** **Interaktivní prohlídka divadla**
mrkněte se s námi za oponu
10.00 Budova JD / 7+
max. 15 osob
- Interaktivní prohlídka divadla**
mrkněte se s námi za oponu
14.00 Budova JD / 7+
max. 15 osob
- Tramvaj do stanice Touha**
T. Williams, A. Pärt, L. Vaculík
taneční drama / 19.00 v JD
- 20 so** **Nuda!** / J. Lesák & N. Preslová
nudná show ze školních lavic
16.00 v MD / 6+

- 22 po** **Společenstvo vlastníků**
J. Havelka
satirická komedie
19.00 v KD Vltava
- 23 út** **Interaktivní prohlídka divadla**
mrkněte se s námi za oponu
10.00 Budova JD / 7+
max. 15 osob
- Interaktivní prohlídka divadla**
mrkněte se s námi za oponu
14.00 Budova JD / 7+
max. 15 osob
- Společenstvo vlastníků**
J. Havelka
satirická komedie
19.00 v KD Vltava
- 24 st** **Návod k přežití zombie apokalypsy**
J. Lesák & N. Preslová
„maso na divadle“
18.30 v MD / 13+
- Pod sněhem** / P. Soukupová
taková normální rodinná oslava
19.30 Na Půdě
- 25 čt** **Návod k přežití zombie apokalypsy**
J. Lesák & N. Preslová
„maso na divadle“
18.30 v MD / 13+
- Tramvaj do stanice Touha**
T. Williams, A. Pärt, L. Vaculík
taneční drama / 19.00 v JD
- 27 so** **Bruncvík**
aneb Jak lev do znaku přišel
J. Jelínek / česká legenda
pro nejmenší
10.00 v MD / 4+

Vstupenky již v prodeji!

www.jihoceskedivadlo.cz

Jaromír Zumr: Ze zápisníku fotografa přírody

KRÁLOVNA A ŽEBRÁK

Titul je nadnesený. Možná, že do říše zvířat nepatří, ale mě při prohlížení snímku najednou napadla myšlenka, že snímek pisily představuje v říši pohádek královnu a ubohý mladý rybák mi připadal jako malý žebrák. Proto takové slovní spojení.

Musím ale příběh této fotografie začít od začátku. Sehnal jsem si povolení ke vstupu na ostrov, kde hnízdili rybáči obecní. Po vyřízení formalit jsem se jednoho dne vydal k Mlýnskému rybníku u Čejkovic, kde jsem chtěl fotografovat život rybáků. Cesta za snímky těchto nádherných „mořských vlaštovek“ nebyla vůbec jednoduchá. Autem jsem se dostal po silnici do blízkosti rozlehlého rybníku, potom jsem musel absolvovat dvě stě metrů vysokou travou po louce, a pak teprve mě čekala hladina rybníka, kde se někde uprostřed nacházel malý plochý ostrůvek. Z auta jsem proto musel nést fotografickou výzbroj včetně stativu, maskovací kryt a nezbytnou sedačku, která je vedle fotoaparátů také velmi důležitá. S tímto nákladem jsem pak postupoval vodou, kdy jsem měl na sobě tzv. „prsačky“ a brodil se dalších sto metrů k ostrovu.

Ostrov byl téměř bez vegetace a sotva jsem se dostal do jeho blízkosti, vzlétli všichni rackové a rybáči, kteří ostrov obývali. Vylezl jsem na malou pevninu ostrova a ihned vyhledal vhodné místo, kde postavit kryt. Nemusel jsem hledat dlouho, protože na každém kroku byla hnízda. Někdy dokonce i těsně vedle sebe.

Postavení krytu je otázkou několika málo minut. Hned jak jsem jej postavil jsem si vlezl dovnitř, a čekal, až se obyvatelé ostrova uklidní. Netrvalo dlouho a již se první rybáči vrátili k hnízdům. Ani jsem nestál připravit stativ a na něj fotoaparát s teleobjektivem a nedočkaví ptáci usedali jeden po druhém na vajíčka. Potom jsem jen vybíral hnízda,

na která se zaměřit, kde se něco dělo. Sem tam se také již po ostrově procházela nedávno vylíhlá mláďata. Během pár minut jsem měl najednou tolik snímků, že jsem musel měnit ve fotoaparátu kartu.

Na opačné straně malého ostrova bylo také hnízdo pisily čáponohé, o kterém jsem během mého čekání v krytu vůbec nevěděl. Až když se objevili dospělí ptáci nad ostrovem a usedli na hladinu v těsné blízkosti ostrova. Využil jsem situace a teleobjektiv zaměřil na jednu pisilu, která přicházela z vody na ostrov. V momentě, kdy jsem exponoval, z trávy vyběhl mladý rybák. Jeho přítomnost jsem vůbec nevnímal. Stále jsem se zaměřoval na pisilu, která kráčela na ostrov. Až při prohlížení snímků jsem spatřil, že mám vedle pisily také malého rybáka. Na snímku je zachycena pisila čáponohá v takovém postoji, jak se osočila na mládě rybáka obecného. Pisila měla nedaleko své hnízdo s vejci, a tak chtěla cizí mládě zastrašit. Mladý rybák se domníval, že k němu přichází některý z rodičů, a tak žebral o potravu. Tím jsem získal tento nevšední záběr.

Pisily jsou v době hnízdění velmi opatrné a odhání od svého hnízda každého vetřelce. Pokud se objeví v blízkosti i některé z divokých kachen, tak pisily se svšenými křídly předvádí zastrašující postoje, jen aby potenciálního vetřelce zahnal. Takový je život v ptačí říši.

Kdybych chtěl snímek pisily a rybáka vytvořit, určitě by se mi to nepodařilo, nebo by to stálo mnoho úsilí. Takový záběr prostě nejde připravit. Jelena nafotografujete snadno. V říši přichází pravidelně na louku, potom stačí jen na něho někde v úkrytu počkat. S ptačími obyvateli už to není tak snadné.

Ten den jsem nafotografoval desítky snímků jak rybáků, tak i pisily, ale aby se mi podařilo získat podobný záběr, kdy pisila odhání mladého rybáka, se už neopakovalo. Ani další den, kdy jsem opět navštívil ostrov.

Od pondělí 25. května je opět umožněn prodej vstupenek na pokladně zoo

Na pokladně preferujeme platbu kartou. Vstupenky nelze zakoupit v restauraci zoo.

Doporučujeme však on-line nákup vstupenek prostřednictvím CBsystem za snížené základní vstupné. Nákup je možný nejpozději v 11:00 v den návštěvy.